

Μετενσάρκωση ή Επαναγέννηση

Επιστημονικές Έρευνες και Αποδείξεις

Ένα Άρθρο του
Bhikkhu Nyanadassana (Ιωάννη Τσέλιου)

Μετά από τόσες επιστημονικές έρευνες στον 19ο και 20ο αιώνα για την αλήθεια του νου, του εγκεφάλου και της μετενσάρκωσης ή επαναγέννησης από διακεκριμένους εμπειρογνώμονες και ακριβολόγους επιστήμονες, ο νους και η μετενσάρκωση (ή η επιβίωση του νου μετά τον θάνατο) έχουν πολλά αδιάσειστα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία· και αυτά είναι συχνά πολύ πιο πολλά και εντυπωσιακά από ό,τι πολλοί άνθρωποι γνωρίζουν.

Επιστήμονες και σκεπτικιστές λατρεύουν αποδείξεις, και αυτές οι έρευνες παρέχουν μια επιστημονική και ακαταμάχητη απόδειξη για την πραγματικότητα του νου και της μετενσάρκωσης. Τα τεκμήρια που παρέχουν μπορεί κανείς να τα εξετάσει με ανοιχτό μυαλό και να καταλήξει, μετά από καλή σκέψη, στα δικά του συμπεράσματα.

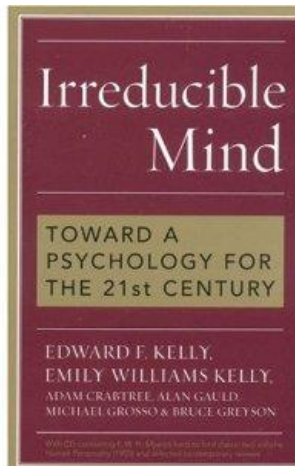
Το παρόν άρθρο παρέχει ένα περίγραμμα αυτών των θεμάτων με μια γενική παρουσίαση σχετικών βιβλίων τα οποία, αν κανείς διαθέτει χρόνο, μπορεί να τα διαβάσει παραγγέλλοντάς τα από το www.Amazon.com. Παρέχει επίσης και συνδέσμους (*links*) σε ιστοσελίδες και ντοκιμαντέρ βίντεο.

Είναι γεγονός ότι το πραγματικά θαυμάσιο πράγμα στην ζωή είναι ότι υπάρχουν τόσες πολλές πιθανότητες και τόσα πολλά πράγματα που μπορεί να μάθει κανείς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Νους και Εγκέφαλος	2
Μετενσάρκωση	3
Αποδεικτικά Στοιχεία για τη Μετενσάρκωση	3
- Συνειδητές αναμνήσεις προηγούμενης ζωής σε παιδιά	4
- Αντίστοιχα σωματικά σημάδια εκ γενετής από προηγούμενη ζωή σε παιδιά	14
- Ξενογλωσσία (ανεξήγητη χρήση μιας ξένης γλώσσας)	16
- Ιδιοφυΐες ή παιδιά θαύματα (<i>child prodigies</i>)	21
- Επαληθεύσιμες αναμνήσεις προηγούμενης ζωής σε ενήλικες ..	25
- Δημογραφικές μελέτες	26
- Διαλογισμός (<i>Meditation</i>)	28
- Διερεύνηση των μέντιουμ (<i>medium</i>)	29

Νους και Εγκέφαλος (Mind and Brain)

Irreducible Mind

TOWARD A PSYCHOLOGY FOR THE 21ST CENTURY

Edward F. Kelly, Emily Williams Kelly
Adam Crabtree, Alan Gauld, Michael Grosso & Bruce Greyson

Μη Αναγώγιμος Νους

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ

Αυτό είναι ένα βιβλίο σοβαρής επιστήμης. Είναι το καλύτερο για την σχέση μεταξύ Νου (*Mind*) και Εγκεφάλου (*Brain*) που παρέχει ολοκληρωμένες και λεπτομερείς εμπειρικές αποδείξεις ότι ο νους δεν παράγεται από τον εγκέφαλο αλλά, τουναντίον, είναι περιορισμένος και παρεμποδισμένος από αυτόν.

Για τον τελευταίο αιώνα, η συντριπτική πλειοψηφία των ψυχολόγων, ψυχιάτρων και νευροεπιστημόνων πίστευαν ότι οι σκέψεις, τα συναισθήματα, η συνείδηση ή ο νους είναι προϊόν των υλικών ή χημικών διεργασιών του εγκεφάλου, ή όπως ο γερμανός καθηγητής Dr. Dr. Manfred Spitzer την είχε αποκαλέσει «Eine reine Nervensache» (Μια απλή υπόθεση των νεύρων).

Έτσι, το κυρίαρχο ρεύμα της ψυχολογίας, της νευροεπιστήμης (*neuroscience*) και της φιλοσοφίας του νου υποστηρίζει ότι όλες οι όψεις του ανθρώπινου νου (*mind*) και της συνείδησης (*consciousness*) παράγονται από φυσιολογικές ή χημικές διαδικασίες που συμβαίνουν στον εγκέφαλο (*brain*). Απόψεις αυτού του είδους έχουν κυριαρχήσει σε πρόσφατες πολυμαθείς δημοσιεύσεις—σε βιβλία, περιοδικά, τηλεοράσεις, διαδίκτυο, κ.λπ. Μόλις πρόσφατα ο συντάκτης ενός δημοφιλούς περιοδικού ψυχολογίας εξέφρασε την άποψη ότι το σύνολο της ανθρώπινης συμπεριφοράς μπορεί να αναχθεί απλώς σε αντανακλαστικά (*reflexes*).

Αυτή η θεωρία λέγεται «αναγωγισμός» (*reductionism*), δηλαδή η θεωρία που μειώνει ή υπεραπλουστεύει τα σύνθετα δεδομένα και φαινόμενα σε απλούς όρους, όπως σε εγκέφαλο, νεύρα, ή αντανακλαστικά.

Το βιβλίο *Μη Αναγώγιμος Νους* παρέχει μια ολοκληρωμένη και λεπτομερή εμπειρική απόδειξη ότι αυτός ο περιοριστικός, μειωτικός, υπεραπλουστευτικός υλισμός (*reductive materialism*) δεν είναι μόνο ελλιπής αλλά και ψευδής. Απεικονίζει τον νου ως μια οντότητα ανεξάρτητη από τον εγκέφαλο ή το σώμα, με τα οποία ο νους αλληλεπιδρά αιτιατά, αλλά επιβιώνει μετά το θάνατο. Το βιβλίο επικρίνει τον νευροεπιστημονικό αναγωγισμό (*neuroscientific reductionism*), υποστηρίζοντας ότι οι ιδιότητες του νου δεν μπορούν να εξηγηθούν πλήρως μόνο από εκείνες του εγκεφάλου.

Η κύρια προϋπόθεση είναι ότι η επικρατούσα ψυχολογία δεν έχει ακόμα δώσει μια ικανοποιητική θεωρία του νου. Ιδιαίτερα η σχέση του νου προς τον εγκέφαλο έχει αγνοηθεί σε μεγάλο βαθμό επειδή κυριαρχείται από μια καθαρά υλιστική άποψη του εγκεφάλου που προϋποθέτει ότι η συνείδηση (*consciousness*) ή ο νους παράγονται από διαδικασίες που συμβαίνουν αποκλειστικά στον εγκέφαλο. Ο στόχος του βιβλίου είναι να δώσει μια αιτιολογία για τη διόρθωση του ευρύτερου και βαθύτερου πλαισίου της ψυχολογίας.

Όπως δηλώνει ο σύγχρονος ψυχίατρος Jim B. Tucker, ο νους δεν είναι ένα υποπροϊόν του υλικού εγκεφάλου αλλά μια ξεχωριστή οντότητα που προσκρούει με το υλικό σώμα.

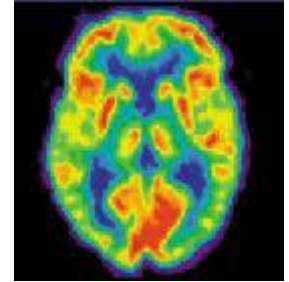
Ο ίδιος παρέχει την αναλογία μιας τηλεόρασης και μιας τηλεοπτικής μετάδοσης. Η τηλεόραση χρειάζεται για να αποκωδικοποιήσει το σήμα (*signal*) της τηλεοπτικής μετάδοσης, αλλά η τηλεόραση δεν δημιουργεί το σήμα. Με παρόμοιο τρόπο, ο εγκέφαλος χρειάζεται για τον νου να εκφραστεί ή να μεταδοθεί, αλλά δεν είναι η πηγή του νου.

Οι συγγραφείς του *Μη Αναγώγιμου Νου*, που όλοι τους είναι διακεκριμένοι ψυχολόγοι και νευροεπιστήμονες, συγκεντρώνουν συστηματικώς αποδεικτικά στοιχεία για μια ποικιλία ψυχολογικών φαινομένων που είναι εξαιρετικά δύσκολο, και σε ορισμένες περιπτώσεις προφανώς αδύνατο, να εξηγηθούν μόνο με συνηθισμένους υλιστικούς όρους.

Ο επικεφαλής συγγραφέας Edward F. Kelly (Ph.D.) είναι καθηγητής της Έρευνας στο Τμήμα Αντιληπτικών Μελετών στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Βιρτζίνια των ΗΠΑ. Η Δρ. Emily Williams Kelly είναι Ερευνητική Επίκουρη Καθηγήτρια στο ίδιο Τμήμα.

Τηλεόραση

Εγκέφαλος σε PET

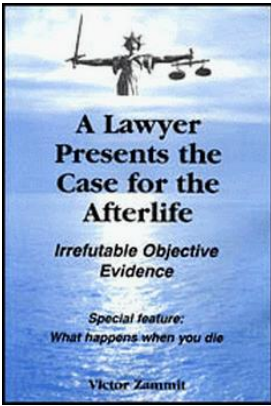
Μετενσάρκωση (Επιαναγέννηση, Μετεμψύχωση) *Reincarnation (Rebirth, Metempsychosis)*

Η έννοια της μετενσάρκωσης υπάρχει από τα πολύ αρχαία χρόνια σε πολλά μέρη του κόσμου. Ωστόσο, πολύ συχνή συζήτηση επί του θέματος εμφανίζεται περίπου από τον 6ο αιώνα π.Χ. στις φιλοσοφικές παραδόσεις της Ινδίας και της Ελλάδας, όπου στην Ινδία αναφέρεται ως *samsāra* («μετανάστευση» ή «περιπλάνηση» στον κύκλο του θανάτου και της γέννησης) και *puna-bhava* (επιαναγέννηση, επανύπαρξη, παλιγγενεσία (*rebirth*)), ενώ στην αρχαία Ελλάδα ως «μετεμψύχωσης», «παλιγγένεσις» ή «μετενσωμάτωσις». Μάλιστα, φημισμένοι Έλληνες φιλόσοφοι, όπως ο Πυθαγόρας και ο Πλάτων, ισχυρίζονταν ότι θυμούνταν τις προηγούμενες ζωές τους.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ

Μετά από τόσες επιστημονικές έρευνες στον 19ο και 20ο αιώνα για την αλήθεια της μετενσάρκωσης από ακριβολόγους επιστήμονες αλλά ακόμη και από ευσυνείδητους δικηγόρους, η μετενσάρκωση έχει πολλά αδιάσειστα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία· και αυτά είναι τόσα πολλά και εντυπωσιακά που ο πρώην δικηγόρος Victor J. Zammit, ο οποίος είναι πλέον συγγραφέας και ερευνητής σε εμπειρικά αποδεικτικά στοιχεία για την μεταθανάτια ζωή, προσέφερε ένα εκατομμύριο δολάρια σε κάθε σκεπτικιστή (*sceptic* - αμφιβάλλοντα) που μπορεί να διαψεύσει τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία.

Ο Victor J. Zammit είναι συνταξιούχος δικηγόρος του Ανώτατου Δικαστηρίου της Νέας Νότιας Ουαλίας και του Ανώτατου Δικαστηρίου της Αυστραλίας και έχει δημοσιεύσει το βιβλίο:

A Lawyer Presents the Case for the Afterlife

Irrefutable Objective Evidence

Victor J. Zammit

Ένας Δικηγόρος Παρουσιάζει την Περίπτωση για την Μεταθανάτια Ζωή

Αδιάψευστα Αντικειμενικά Αποδεικτικά Στοιχεία

Αυτό το βιβλίο συνιστάται ιδιαίτερα σε εκείνους τους επιστήμονες που ασχολούνται με το αν ο ανθρώπινος νους μπορεί να εξηγηθεί με ένα «κράνιο γεμάτο από εγκεφαλικά κύτταρα» ή αν υπάρχει μια καλύτερη εξήγηση. Η ιστοσελίδα του Victor J. Zammit είναι www.victorzammit.com, και παρουσιάζει όλους τους τομείς της έρευνας.

Γενικά, η συστηματική επιστημονική προσπάθεια για τα αποδεικτικά στοιχεία της μετενσάρκωσης έχει αναπτυχθεί σε περίπου 24 τομείς έρευνας, από τους οποίους, για λόγους συντομίας, θα αναφερθούν εδώ ως εισαγωγή μόνο επτά κύριοι τομείς:

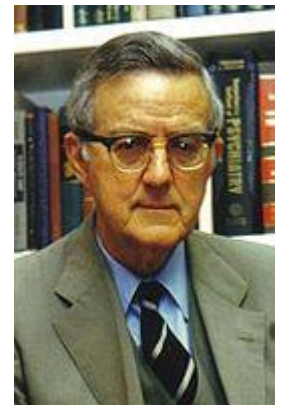
1. Συνειδητές αναμνήσεις προηγούμενης ζωής σε παιδιά
2. Αντίστοιχα σωματικά σημάδια εκ γενετής από προηγούμενη ζωή σε παιδιά
3. Ξενογλωσσία (ανεξήγητη χρήση μιας ξένης γλώσσας)
4. Ιδιοφυΐες ή Παιδιά θαύματα (*Child Prodigies*)
5. Επαληθεύσιμες αναμνήσεις προηγούμενης ζωής σε ενήλικες
6. Δημογραφικές μελέτες, και
7. Διερεύνηση των μέντιουμ (*medium*)

1. Συνειδητές Αναμνήσεις Προηγούμενης Ζωής σε Παιδιά

Τα ισχυρότερα και καλύτερα τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία υπέρ της μετενσάρκωσης προέρχονται από τις έρευνες του Δρος Ίαν Στίβενσον (Ian Stevenson), ενός ψυχιάτρου στο Πανεπιστήμιο της Βιρτζίνια (ΗΠΑ) με άψογη αξιοπιστία, ο οποίος, από τα τέλη της δεκαετίας του '50, άρχισε να μελετάει επιστημονικά τις περιπτώσεις συνειδητών αναμνήσεων προηγούμενης ζωής σε παιδιά.

Ο Δρ. Stevenson, που απεβίωσε το 2007, υπήρξε είναι ένας από τους μεγαλύτερους ψυχο-εμπειριστές¹ στην ιστορία της ανθρωπότητας, ο οποίος άλλαξε ριζικά την αντίληψη για την μετενσάρκωση και για τη ζωή μετά το θάνατο. Τα αποδεικτικά στοιχεία που παρείχε σε αφθονία προήλθαν από το ότι χρησιμοποίησε ουσιαστικά τις μεθόδους ενός ντετέκτιβ, ή ενός ερευνητικού δημοσιογράφου, ενός ιστορικού, ενός δικηγόρου και ενός ψυχιάτρου για να αξιολογήσει τους ισχυρισμούς ότι ένα νεαρό παιδί, συχνά μόλις που αρχίζει να λέει μερικές λέξεις, έχει αρχίσει να μιλάει αυθόρμητα για τις λεπτομέρειες μιας άλλης ζωής.

Έτσι, συγκέντρωσε από πολλά κράτη περίπου 3.000 περιπτώσεις παιδιών—τα περισσότερα από αυτά μεταξύ δύο, τεσσάρων και δέκα ετών—που μπορούσαν να θυμηθούν ότι είχαν ζήσει προηγούμενες ζωές, ολοκληρωμένες με ονόματα, ημερομηνίες ή

Ο Δρ. Ian Stevenson

¹ Ψυχο-εμπειριστής είναι αυτός που εφαρμόζει παρατήρηση και πείραμα, και όχι θεωρία, για να καθορίσει ένα ψυχικό φαινόμενο.

ακόμη με τα χωριά ή τις πόλεις όπου προηγουμένως είχαν ζήσει. Πολλά παιδιά ήταν σε θέση να αναγνωρίσουν αμέσως τα μέλη της πρώην οικογένειάς τους και μάλιστα μπορούσαν συχνά να αναφέρουν χαϊδευτικά ονόματα και πολύπλοκες λεπτομέρειες των προηγούμενων ζώων τους με ανατριχιαστική ακρίβεια.

Επιπλέον, πολλά από τα παιδιά που ο Δρ. Stevenson μελέτησε μπορούσαν ακόμη και να εξιστορήσουν πώς είχαν πεθάνει στην προηγούμενη ζωή τους, παρέχοντας λεπτομέρειες για το θάνατό τους με έναν βαθμό βεβαιότητας και γνώσης ανεξήγητο για ένα παιδί.

Αυτό που είναι πιο εντυπωσιακό σε αυτές τις αναμνήσεις είναι ότι αυτά τα παιδιά δεν είχαν υπνωτιστεί ή «παλινδρομηθεί» στην αναθύμηση των προηγούμενων ζώων, αλλά είχαν παρουσιάσει συνειδητές αναμνήσεις των προηγούμενων ζώων αυθόρμητα από πολύ μικρή ηλικία.

Ενώ συνηθισμένα παιδιά είναι, ασφαλώς, σε θέση να έχουν επίσης φαντασίες, αυτό που εντυπωσίασε τον Δρα Stevenson ήταν ο πλούτος των προσωπικών και οικείων λεπτομερειών που εκείνα τα παιδιά μπορούσαν να εξιστορήσουν με αυτοπεποίθηση—λεπτομέρειες, που σκέφτηκε, ότι ήταν απίθανο για ένα παιδί είτε να τις φανταστεί ή να τις έχει μάθει από έναν ενήλικο.

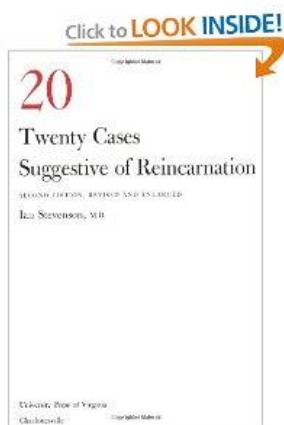
Συνηθισμένα παιδιά—ακόμα και μετά από διαρκή εξάσκηση—δεν μπορούν να διατηρούν στην μνήμη τους κάτι τέτοιο όπως τον τεράστιο όγκο πληροφοριών που εκείνα τα παιδιά συχνά παρείχαν. Ούτε οι ιστορίες εκείνων των παιδιών ήταν σύμφωνες με τον τύπο των φανταστικών ιστοριών για τις οποίες τα συνηθισμένα παιδιά είναι διάσημα.

Ακόμα πιο εντυπωσιακό από την ποσότητα των λεπτομερειών που εκείνα τα παιδιά μπορούσαν να παρέχουν ήταν το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος από αυτήν την ποσότητα αποδείχθηκε επαληθεύσιμη. Ονόματα αποδείχθηκαν συχνά να είναι ακριβή. Αναθυμούνταν σωστά πρώην συζύγους, αδέρφια, γονείς, ακόμα και παιδιά που είχαν αναθρέψει στην προηγούμενη ζωή τους, και μπορούσαν να περιγράψουν το σπίτι που είχαν ζήσει με αξιοσημείωτη ακρίβεια, αν και ποτέ δεν είχαν πάει εκεί κατά τη διάρκεια της παρούσας ζωής τους.

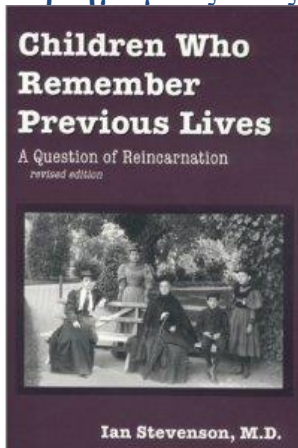
Σε μερικές περιπτώσεις, εκείνα τα παιδιά ταυτίζονταν τόσο έντονα με την προηγούμενη ζωή τους έτσι ώστε επέμειναν να αποκαλούνται με το προηγούμενο όνομά τους. Μάλιστα, αισθάνονταν και αποξενωμένα από την τωρινή οικογένειά τους, προτιμώντας (και, σε μερικές περιπτώσεις, αισθανόμενα φανερά αναστατωμένα όταν δεν τους επιτρέπονταν) να περάσουν περισσότερο χρόνο με την προηγούμενη οικογένεια τους.

Ο Δρ. Στίβενσον, ήταν ένας Καναδός βιοχημικός, καθηγητής ψυχιατρικής, και επικεφαλής του Τμήματος των Αντιληπτικών Μελετών του Πανεπιστημίου της Βιρτζίνια (ΗΠΑ), το οποίο ο ίδιος ίδρυσε. Ήταν ακόμη συγγραφέας πολλών βιβλίων, συμπεριλαμβανομένων:

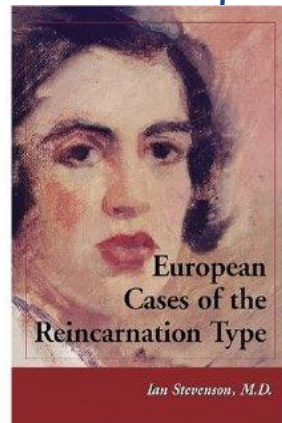
Είκοσι Περιπτώσεις που Υποδηλώνουν Μετενσάρκωση

Παιδιά που Θυμούνται Προηγούμενες Ζωές

Ευρωπαϊκές Περιπτώσεις του Τύπου Μετενσάρκωσης

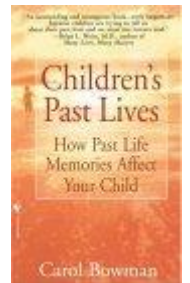

Η επιστημονική έρευνα του για την μετενσάρκωση εντυπωσίασε πολλούς επιστήμονες. Ο Καρλ Σέιγκαν (Carl Sagan), ο δημοφιλής Αμερικανός αστρονόμος αλλά και ξακουστός σκεπτικιστής, έγραψε ένα βιβλίο το 1995 αποκαλούμενο *The Demon-Haunted World* (Ο Στοιχειωμένος με Δαίμονες Κόσμος) στο οποίο ήταν εξαιρετικά επικριτικός για πολλές παραφυσικές ιδέες. Εντούτοις, για την μετενσάρκωση δήλωσε ότι αυτή η έρευνα πρέπει να ληφθεί σοβαρά. Όπως έγραψε: «Υπάρχουν ισχυρισμοί [στον τομέα της παραψυχολογίας] που, κατά την γνώμη μου, αξίζουν σοβαρή μελέτη. ... Μικρά παιδιά μερικές φορές αναφέρουν λεπτομέρειες μιας προηγούμενης ζωής, οι οποίες μετά από έλεγχο αποδεικνύονται να είναι ακριβείς και που δεν θα μπορούσαν να τις ήξεραν με άλλο τρόπο παρά με την μετενσάρκωση».

ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

Οι έρευνες του Δρος Stevenson ενθάρρυναν πολλούς επιστήμονες και ερευνητές να διερευνήσουν σοβαρά τις αναμνήσεις προηγούμενων ζώων σε παιδιά. Μεταξύ αυτών, οι παγκόσμια διακεκριμένοι και κορυφαίοι εμπειρογνώμονες σε αυτόν τον τομέα είναι:

Η **Carol Bowman** (ΗΠΑ), κάτοχος μεταπτυχιακού (Μάστερ) Διπλώματος στη Συμβουλευτική Ψυχολογία από το Πανεπιστήμιο Villanova, η οποία είναι επίσης Λέκτορας σε διάφορα Πανεπιστήμια και συγγραφέας πολλών βιβλίων, μεταξύ των οποίων είναι *Children's Past Lives* (Προηγούμενες Ζωές Παιδιών). Αυτό το βιβλίο έχει πια γίνει κλασικό έργο στον τομέα της μετενσάρκωσης και έχει δημοσιευθεί και διαβαστεί σε 16 γλώσσες.

Η Carol είναι αναγνωρισμένη παγκοσμίως ως μία πρωτοπόρος νέα φωνή σε μελέτες μετενσάρκωσης στην Αμερική. Έχει επαινεθεί που άνοιξε τα μάτια εκατομμυρίων γονέων σχετικά με το γεγονός ότι μερικά παιδιά θυμούνται εύκολα τις προηγούμενες ζωές τους. Προσκαλείται συχνά για εκπομπές στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο.

Ένα επιστημονικό περιοδικό των Αμερικανών ψυχιάτρων κατέληξε στο συμπέρασμα: «Τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία της Bowman είναι, αν μη τι άλλο, συναρπαστικά».²

Για την Carol, η μετενσάρκωση δεν είναι μια αφηρημένη θρησκευτική ή φιλοσοφική ιδέα, αλλά ένα φυσικό φαινόμενο. Σκεπτικιστές, καθώς και περιέργοι, είναι ευπρόσδεκτοι στην ιστοσελίδα της:

<http://www.childpastlives.org/>

Η Σατβάντ Πασρίτσα (**Satwant Pasricha**) (Ινδία) είναι επικεφαλής του Τμήματος Κλινικής Ψυχολογίας στο Εθνικό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγείας και Νευροεπιστημών στο Πανεπιστήμιο της Μπανγκαλόρ. Είναι μια κορυφαία εθνική αυθεντία στις μετενσάρκώσεις, χρησιμοποιώντας αυστηρές επιστημονικές μεθόδους για να διερευνήσει ισχυρισμούς μετενσάρκωσης. Για πάνω από δύο δεκαετίες έχει ερευνήσει περισσότερες από 500 περιπτώσεις μετενσάρκωσης, το 75% από τις οποίες αποδείχθηκαν γνήσιες³. Είναι επίσης συγγραφέας πολλών επιστημονικών βιβλίων, δύο από τα οποία είναι:

² Psychiatric Services, October 1998, Vol. 49, No. 10.

³ Το υπόλοιπο 25% είναι εκείνες οι περιπτώσεις που σκεπτικιστές προσπαθούν να βρουν υπεκφυγές και παραθυράκια για να διαφωνήσουν για την μετενσάρκωση παραβλέποντας έτσι το 75% των αποδεδειγμένων περιπτώσεων.

Can the Mind Survive Beyond Death? In Pursuit of Scientific Evidence (2 Vol.)
(Μπορεί ο Νους να Επιβιώσει Μετά τον Θάνατο; Σε Αναζήτηση Επιστημονικών
Αποδεικτικών Στοιχείων (2 τόμοι), και

Claims of Reincarnation: An Empirical Study of Cases in India
(Ισχυρισμοί Μετενσάρκωσης: Μια Εμπειρική Μελέτη Περιπτώσεων στην Ινδία)

Ο Δρ. Τζιμ Τάκερ (Jim B. Tucker) (ΗΠΑ) είναι ένας παιδοψυχίατρος, διευθυντής του Τμήματος Αντιληπτικών Μελετών στο Πανεπιστήμιο της Βιρτζίνια και συνεχιστής του έργου του Στίβενσον. Διεξάγει έρευνες σχετικά με αναφορές παιδιών που θυμούνται προηγούμενες ζωές σε όλο τον κόσμο, με επίκεντρο τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ο Jim B. Tucker, M.D.

Ο ίδιος ήταν σκεπτικιστής και δύσπιστος. Ποτέ δεν είχε λάβει στα σοβαρά την ιδέα της μετενσάρκωσης μέχρι που συνάντησε το έργο του Δρος Stevenson. Μετά την ανάγνωση της εργασίας του Δρος Stevenson για τις επιθανάτιες εμπειρίες, συναρπάστηκε αρκετά και άρχισε ο ίδιος να διεξάγει εκτεταμένες έρευνες.

Η εργασία του Δρος Tucker επικεντρώνεται κυρίως στις αναφορές μικρών παιδιών σχετικά με προηγούμενες ζωές τους. Οι αναμνήσεις τους είναι συχνά αναθυμώσεις από παλιές εμπειρίες, μια και τα παιδιά δείχνουν όχι μόνο μια λεπτομερή γνώση για εκείνα που ισχυρίζονται ότι είναι οι προηγούμενες ζωές τους, αλλά εκφράζουν συχνά έντονες και διαρκείς συγκινήσεις που συνδέονται με αυτές των παρελθόντων αναμνήσεών τους.

Παιδιά τόσο νέα όσο δύο και τριών χρονών έχουν πέσει σε σπασμούς στα σπίτια τους, ισχυριζόμενα ότι οι τωρινοί γονείς τους δεν είναι οι πραγματικοί γονείς τους ή η πραγματική τους οικογένεια, και έχουν ζητήσει να τα πάνε στις αληθινές οικογένειές τους. Συχνά, τα παιδιά επιμένουν ότι πρέπει να τα πάνε σε χωριά ή σε πόλεις μακριά από τα τωρινά σπίτια τους, πολλές φορές σε μέρη που δεν είχαν ποτέ πριν επισκεφτεί. Μόλις βρεθούν εκεί, είναι ικανά να εντοπίσουν διακριτικά σημεία και να οδηγήσουν τα τωρινά μέλη της οικογένειάς τους και τους ερευνητές στην κατοικία της «παρελθούσας προσωπικότητάς τους».

Αυτά τα παιδιά δείχνουν επανειλημμένα την δυνατότητα να δίνουν καταπληκτικές λεπτομέρειες σχετικά με τις προηγούμενες ζωές τους, αναφέροντας ονόματα ή παρατσούκλια, αναγνωρίζοντας μέλη της παρελθούσας οικογένειας, τοποθεσίες κατοικίας, επαγγέλματα και άλλες απίστευτες λεπτομέρειες. Παρουσιάζουν επίσης ισχυρές προσωπικότητες από τις προηγούμενες ζωές τους, συμπεριφερόμενα σαν πατέρες προς τους ενήλικες που είναι δεκαετίες μεγαλύτεροι από τα παιδιά, και δείχνοντας φροντίδα και τρυφερότητα προς τους υποτιθέμενους προηγούμενους συζύγους τους.

Ακόμα και οι τρόποι θανάτου των προηγούμενων προσωπικοτήτων τους εμφανίζονται στις αναμνήσεις τους. Πολλά παιδιά έχουν φοβίες που σχετίζονται με το θάνατο των προσωπικοτήτων τους στο παρελθόν. Εκείνα που, για παράδειγμα, οι παρελθούσες προσωπικότητες τους ταιριάζουν με άτομα που έχουν πνιγεί, καταδεικνύουν πολύ μεγάλο φόβο για το νερό.

Ο Δρ. Tucker έχει δημοσιεύσει τις έρευνές του σε διάφορα βιβλία, από τα οποία ένα πολύ γνωστό είναι:

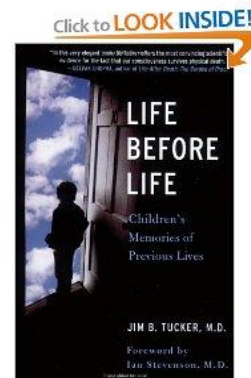
Life Before Life
Children's Memories of Previous Lives

Ζωή Πριν της Παρούσας Ζωής
Αναμνήσεις Προηγούμενων Ζωών σε Παιδιά

Βασισμένο σε πάνω από 2.500 έρευνες για προηγούμενες ζωές, αυτό το πολύ κομψό βιβλίο του Δρος Tucker προσφέρει τα πιο πειστικά επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία για το γεγονός ότι ο νους επιβιώνει από τον σωματικό θάνατο.

Το βιβλίο έχει μεταφραστεί σε δέκα γλώσσες. Παρουσιάζει περιπτώσεις παιδιών με τρόπο ευθύ, και διερευνά την δυνατότητα ότι ο νους μπορεί να συνεχιστεί μετά από τον θάνατο του εγκεφάλου. Είναι ένα προκλητικό και συναρπαστικό βιβλίο που μπορεί να προκαλέσει και τελικά να αλλάξει την κατανόηση των αναγνωστών για τη ζωή και το θάνατο.

Αμφισβητεί την άποψη ότι ο νους είναι μόνο το αποτέλεσμα της λειτουργίας του εγκεφάλου. Προτείνει ότι ο νους μπορεί να εξεταστεί χωριστά από τον εγκέφαλο, κάτι που παρέχει μια βάση για τους ισχυρισμούς της μετενσάρκωσης. Το βιβλίο συζητά επίσης προφανείς αντιρρήσεις για τη μετενσάρκωση.

Ο Τομ Σρόντερ (Tom Shroder) είναι ένας Αμερικανός δημοσιογράφος που ήταν πολύ σκεπτικιστής (*sceptic*) για την μετενσάρκωση. Είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων και υπήρξε υπεύθυνος του δημοφιλούς περιοδικού Washington Post Magazine της εφημερίδας «Ουάσιγκτον Ποστ» για πολλά χρόνια. Μάλιστα έχει κερδίσει το βραβείο Pulitzer Λογοτεχνίας το 2008. Ως οξύς δημοσιογράφος, ακολούθησε, για κριτική έρευνα, τον Δρα Stevenson σε μερικά από τα τελευταία του ταξίδια.

Ο Tom Shroder

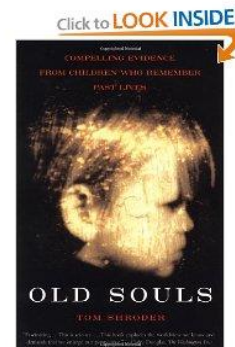
Στην αρχή, ο Shroder είδε τον ρόλο του όχι μόνο σαν παρατηρητή, αλλά και σαν σκεπτικιστή. Καθώς όμως το ταξίδι του με τον Δρα Stevenson προχώρησε, ο Shroder το βρήκε όλο και πιο δύσκολο να απορρίψει το ενδεχόμενο των προηγούμενων ζωών. Ήλθε σύντομα αντιμέτωπος με συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία που, όσο και αν προσπάθησε, δεν μπόρεσε να τα παραβλέψει.

Την έρευνά του την περιγράφει στο δημοφιλές βιβλίο που δημοσίευσε με τον τίτλο:

Old Souls
Compelling Evidence from Children Who Remember Past Lives

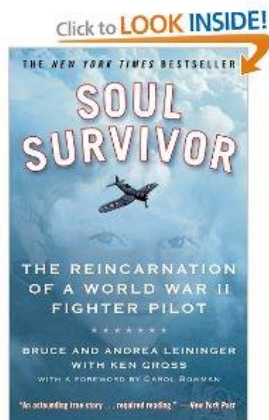
Παλιές Ψυχές
Αδιάσειστα Αποδεικτικά Στοιχεία από Παιδιά που Θυμούνται
Προηγούμενες Ζωές

Αυτό είναι ένα βιβλίο που θα συναρπάσει τους σκεπτικιστές, αλλά και τους υποστηρικτές της μετενσάρκωσης, καθώς ο Shroder αποκαλύπτει εκπληκτικές, απερίγραπτες ιστορίες της εποχής μας χιλιάδων νεαρών παιδιών που μιλούν για την ανάμνηση των προηγούμενων ζωών τους, και παρέχουν λεπτομερείς, ακριβείς, και συναισθηματικά φορτισμένες πληροφορίες για ανθρώπους που πέθαναν προτού να γεννηθούν—ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι ήταν αυτά τα ίδια άτομα σε μια παρελθούσα ζωή. Η δημοσιογραφική αντικειμενικότητα που ο Shroder παρουσιάζει στην έρευνά του κάνει αυτό το βιβλίο μια εξαιρετικά πολύτιμη επεξεργασία ενός θέματος που συχνά παραβλέπεται και δυσφημείται. Δικαιολογημένα, το βιβλίο του προσέκλυσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον από τα μέσα ενημέρωσης.

ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Εκτός από τους επιστήμονες και ερευνητές που ενθαρρύνθηκαν από τις έρευνες του Δρος Στίβενσον, υπάρχουν πολλές άλλες καλά τεκμηριωμένες ιδιωτικές έρευνες όπως, π.χ., η παρακάτω έρευνα από τους μορφωμένους γονείς ενός παιδιού, δημοσιευμένη με τον τίτλο:

Soul Survivor

The Reincarnation of a World War II Fighter Pilot

New York Times bestseller

Επιζώσα Ψυχή

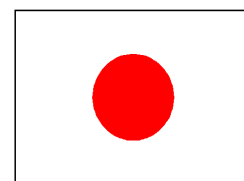
Η Μετενσάρκωση ενός Πιλότου Καταδιωκτικού Αεροπλάνου του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου

Αυτό το βιβλίο, που έχει πιά γίνει μπεστ σέλερ σε όλη την Αμερική, περιγράφει την περίπτωση του παιδιού Τζέιμς Λάινινγκερ (James Leininger) (ΗΠΑ) και αποτελεί ένα θεαματικό παράδειγμα για το φαινόμενο που μικρά παιδιά θυμούνται προηγούμενες ζωές. Είναι η πιο τεκμηριωμένη περίπτωση μετενσάρκωσης στην Αμερική. Ένα μικρό παιδί που είναι σε θέση να θυμάται πάνω από 50 αναμνήσεις από την ζωή κάποιου άλλου. Η περίπτωσή του, που έχει γίνει ξακουστή στη Αμερική και σε άλλα μέρη του κόσμου, είναι εν συντομία ως εξής:

Από πολύ μικρή ηλικία ο James δεν έπαιζε με τίποτα άλλο παρά μόνο με αεροπλάνα. Κατά την ηλικία των δύο χρονών, άρχισε να εκφράζει γνώσεις αεροπλοΐας που όχι μόνο ξεπερνούσαν την ικανότητα ενός τυπικού παιδιού που μόλις αρχίζει να περπατάει, αλλά και αυτής των γονιών του. Στην ηλικία των τριών χρονών, παρίστανε ακόμη και μπροστά σε ένα πραγματικό αεροπλάνο ότι πραγματοποιούσε τον έλεγχο που γίνεται προ της πτήσης.

Κανένας από τους γονείς του δεν είχε υπηρετήσει ποτέ στον στρατό, ούτε ασχολήθηκε ποτέ με αεροπλοΐα. Μέχρι που ο James άρχισε να ενδιαφέρεται για αεροπλάνα, δεν είχαν ποτέ ασχοληθεί στο παραμικρό με την αεροπλοΐα στο σπίτι τους. Όπως λένε οι ίδιοι, ο μικρός James έβλεπε στην τηλεόραση μόνο το παιδικό πρόγραμμα «Μπάρνυ και Τάμπις», που δεν είχε να κάνει καθόλου με αεροπλάνα, και οι ίδιοι ποτέ δεν έβλεπαν ντοκιμαντέρ για τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, ούτε ποτέ συζητούσαν για στρατιωτική ιστορία.

Σιγά-σιγά ο James άρχισε να αφηγείται διάφορες ιστορίες. Είχε π.χ. έναν επαναλαμβανόμενο εφιάλτη ότι ανατινάχθηκε από ένα ιαπωνικό καταδιωκτικό με έναν «κόκκινο ήλιο» πάνω του. Οι γονείς του James βρέθηκαν αρχικά σε αμηχανία και μετά αναστατώθηκαν όταν ο δύο χρονών γιός τους άρχισε να ουρλιάζει τις νύχτες ενόσω έβλεπε εφιάλτες που επαναλαμβάνονταν, λέγοντας ανατριχιαστικές φράσεις όπως: «Το αεροπλάνο έπιασε φωτιά! Ο μικρός δεν μπορεί να βγει!»

Η Ιαπωνική σημαία με τον κόκκινο ήλιο.

Στην ηλικία των τεσσάρων χρονών, ο μικρός James μπορούσε να πει τα ονόματα των μελών του πληρώματος που είχαν πεθάνει πριν από αυτόν. Ήταν τεσσάρων χρονών και έλεγε πράγματα που έφερναν ανατριχίλα στους γονείς του.

Οι γονείς του δεν ήταν σε θέση να δικαιολογήσουν την συμπεριφορά του μικρού James. Δεν μπορούσαν να εξηγήσουν την τεράστια γνώση του για καταδιωκτικά αεροπλάνα, για τα μέλη του πληρώματος ή για την ανάμνηση των πραγματικών

Ο μικρός James Leininger.

γεγονότων που συνέβησαν κατά τη διάρκεια της ζωής του James Huston, ενός πιλότου καταδιωκτικού αεροπλάνου του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου.

Αποφασισμένοι να καταλάβουν τι συνέβαινε με τον γιό τους, οι γονείς Μπρους (Bruce) και Αντρέα (Andrea), ένα πολύ μορφωμένο μοντέρνο ζευγάρι, άρχισαν μια έρευνα ανακάλυψης που επρόκειτο τελικά να τους συνταράξει.

Ο Bruce παρέμενε σκεπτικιστής. Ωστόσο, «άρχισε να κάνει έρευνα για να διαψεύσει αυτά που ο μικρός James έλεγε, και κατέληξε να τα αποδείξει όλα», είπε η Andrea.

Ο μικρός James τους είπε ότι το καταδιωκτικό του είχε χτυπηθεί από ένα ιαπωνικό καταδιωκτικό και συνετρίβη. Τους είπε ακόμη ότι ο ίδιος πετούσε με ένα καταδιωκτικό **Corsair** και ότι «αυτά τα καταδιωκτικά συνήθιζαν να έχουν όλο ξεφουσκωμένα λάστιχα.» Στην πραγματικότητα, ιστορικοί και πιλότοι συμφωνούν ότι τα λάστιχα αυτού του καταδιωκτικού παλαντζάρουν κατά την προσγείωση.

Ο James είπε επίσης στον πατέρα του το όνομα του αεροπλανοφόρου από όπου απογειώθηκε (**Natoma**) και το όνομα κάποιου που πέταξε μαζί με την αεροπορική μοίρα του (**Jack Larson**). Μετά από μια έρευνα, ο Bruce ανακάλυψε ότι τόσο το Natoma όσο και ο Jack Larson ήταν πραγματικά ονόματα. Το Natoma Bay ήταν ένα μικρό αεροπλανοφόρο στον Ειρηνικό και ο Jack Larson ήταν ακόμα ζωντανός και ζούσε στο Arkansas (ΗΠΑ).

«Το μυαλό μου κόντευε να χυθεί έξω από τα αυτιά μου. Δεν μπορούσα να το πιστέψω», είπε ο Bruce. Έτσι αποφάσισε ότι χρειαζόταν μια πιο λεπτομερής έρευνα για να μπορέσει να τεκμηριώσει την ιστορία του γιού του.

Ο μικρός James του είπε ακόμη ότι είχε καταρριφθεί στο ιαπωνικό νησί Ίβο Τζίμα, μετά από ένα απευθείας χτύπημα στον κινητήρα. Ο ίδιος υπέγραφε επίσης με το όνομά του ως «James 3».

Πραγματικά, μετά από περισσότερη έρευνα ο Bruce διαπίστωσε ότι ο μόνος πιλότος από την αεροπορική μοίρα του Natoma που σκοτώθηκε στο νησί Ίβο Τζίμα, ήταν ο James Huston.

Ο παλαίμαχος Ralph Clarbour στο νησί Ίβο Τζίμα, με τον οποίο επικοινωνήσε ο Bruce, ήταν ένας οπισθοπυροβολητής στο καταδιωκτικό που πετούσε ακριβώς δίπλα στον James Huston κατά την διάρκεια της επιδρομής στο νησί. Αυτός επαλήθευσε την λεπτομέρεια της ιστορίας και αποκάλυψε ότι είδε το καταδιωκτικό του James Huston να έχει χτυπηθεί, ακριβώς στο κέντρο του κινητήρα.

Όσο περισσότερο ο Bruce και η Andrea ερευνούσαν τα απόκρυφα σχόλια και τις αποσπασματικές λεπτομέρειες που αποκάλυπτε ο μικρός James, τόσο περισσότερο κατέληγαν αναπόφευκτα σε ένα συγκλονιστικό συμπέρασμα: ότι ο μικρός James ξαναζούσε τη ζωή του James Huston, ενός πιλότου καταδιωκτικού αεροπλάνου του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, που σκοτώθηκε στη μάχη της Ίβο Τζίμα —πριν από εξήντα χρόνια!

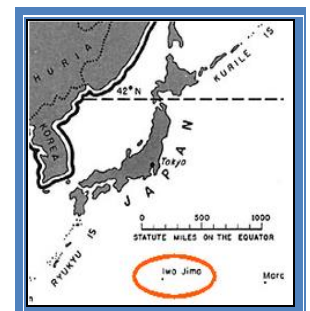
Ο James Huston, που τον τραγικό του θάνατο κατά τη διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου τον θυμάται με λεπτομέρειες ο μικρός James Leininger, ποζάρει για μια φωτογραφία κατά το 1944, έναν χρόνο προτού το καταδιωκτικό του ανατιναχθεί.

Ο James Huston ποζάρει με το Corsair καταδιωκτικό του – το ίδιο τύπο αεροπλάνου που ο μικρός James είχε αναφέρει.

Το **Natoma Bay** ήταν το αεροπλανοφόρο στον Ειρηνικό Ωκεανό από όπου ο James Huston πετούσε για περίπου πέντε μήνες προτού να καταρριφθεί.

Το νησί **Iwo Jima** μέσα στον χρωματισμένο κύκλο.

Ο Bruce και η Andrea αισθάνονταν τόσο ανήσυχοι για τα έντονα αποδεικτικά στοιχεία του μικρού James, έτσι ώστε έγραψαν ένα γράμμα στην Anne Barron, αδελφή του James Huston, που ακόμα ζούσε στο Los Gatos της Καλιφόρνιας, εξηγώντας της την κατάσταση. Η Anne Barron, ηλικίας τότε 87 χρονών, που συναντήθηκε και συζήτησε με τον μικρό James, πιστεύει, όπως είπε, ότι ο μικρός παρείχε αρκετά αποδεικτικά στοιχεία για να αποδείξει ότι ήταν ο James Huston σε μία προηγούμενη ζωή. Έδωσε τόσες πολλές πληροφορίες που μόνο ο αδελφός της, ο James Huston, θα μπορούσε να γνωρίζει. «Το παιδί ήταν τόσο πειστικό με το να παρουσιάσει όλα αυτά τα στοιχεία, έτσι που δεν υπάρχει τρόπος στον κόσμο που θα μπορούσε να τα ξέρει», είπε. «Ξέρει πάρα πολλά πράγματα. Για κάποιον λόγο, αυτό το μικρό παιδί ξέρει αυτά τα πράγματα», είπε.

Ο Bruce συμφώνησε, λέγοντας ότι τελικά πιστεύει τώρα ότι ο γιός του είχε μια προηγούμενη ζωή στην οποία ήταν ο James Huston. «Ξαναγύρισε επειδή δεν είχε τελειώσει με κάτι», είπε.

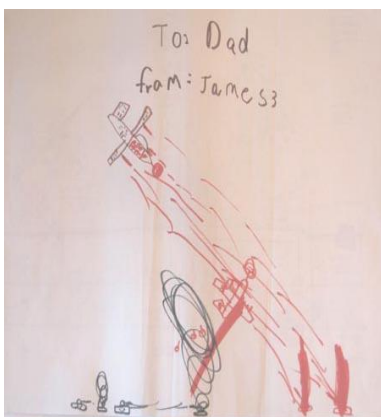
Ο ξάδελφος του James Huston, ο Bob Huston, 74 ετών, που ακόμα ζούσε, συμφώνησε επίσης. «Για μένα, αυτό είναι καταπληκτικό», είπε. «Ο τρόπος που αυτό το μικρό παιδί εξήγησε πως (ο James Huston) καταρρίφθηκε από το καταδιωκτικό του είναι εκπληκτικός».

Μετά από προσεκτική έρευνα και συζητήσεις με άλλους παλαιμάχους του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου και επι-ζώντα μέλη της οικογένειας του James Huston, ο Bruce και η Andrea αναγκάστηκαν να αντιμετωπίσουν τον σκεπτικισμό τους και να ξαναξετάσουν όλο το σύστημα της χριστιανικής πίστης τους που δεν παραδέχεται την μετενσάρκωση.

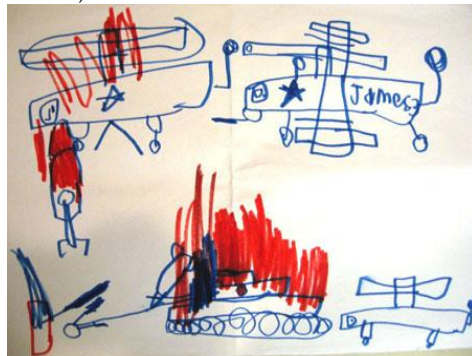
Κατά την διαδικασία αυτή, όχι μόνο κατόρθωσαν να λύσουν το μυστήριο των δηλώσεων του γιού τους, αλλά έκαναν επίσης αποκαλύψεις για την ζωή του James Huston και τις εμπειρίες του στον πόλεμο, κάτι που τελικά έφερε ειρήνη και θεραπεία στους αγαπημένους του, δεκαετίες μετά τον θάνατό του.

Το βιβλίο αυτό διαθέτει επίσης εκπληκτικές ζωγραφιές από τον μικρό James Leininger που αποτυπώνουν τις ακλόνητες αναμνήσεις του, και φωτογραφίες που απεικονίζουν την ανατριχιαστική ομοιότητα μεταξύ του νεαρού James και του ενήλικου James Huston. Μερικές από τις ζωγραφιές με το καταδιωκτικό είναι οι παρακάτω:

Μια ζωγραφιά του μικρού James με ένα καταδιωκτικό και με την υπογραφή του: *James 3*, (δηλ. James Huston)

Μια ζωγραφιά του μικρού James με το πεντάγωνο άστρο ★ ενός Corsair του 1945, με ρεζερβουάρ βενζίνης (καταπακτή ρίψης) από κάτω, με τις ρόδες ανοιγμένες έτοιμο για προσγείωση, και με την υπογραφή του: *James 3*, (δηλ. James Huston)

Σύγχρονο Corsair με πεντάγωνο άστρο, με ρεζερβουάρ βενζίνης (καταπακτή ρίψης) από κάτω και με τις ρόδες μαζεμένες ενόσω σε πτήση.

Ο μικρός James με τον Jack Larson, τον πιλότο που ο μικρός James θυμόταν.

Ο μικρός James με την Anne Barron, αδελφή του James Huston.

Λέγεται ακόμη ότι οποιεσδήποτε πεποιθήσεις και αν έχει κάποιος, αφότου διαβάσει αυτό το βιβλίο, δεν θα είναι ποτέ πια οι ίδιες. Για περισσότερες πληροφορίες δείτε το ντοκιμαντέρ βίντεο με ελληνικούς υπότιτλους: **Αποδείξεις για την Μετενσάρκωση (ντοκιμαντέρ) 1/2, 2/2:**

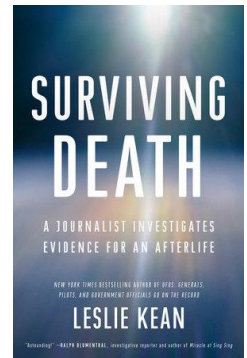
<http://www.youtube.com/watch?v=khp2SsCHdD4&feature=related>.

Ειδικά το βιβλίο *Surviving Death* (Επιζώντας τον Θάνατο) της γνωστής δημοσιογράφου Λέσλι Κιν (συνεργάτιδας των New York Times) έχει προκαλέσει διεθνή αίσθηση και γυρίστηκε σε τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ έξι επεισοδίων από το Netflix (υπάρχει και με ελληνικούς υπότιτλους). Παρακάτω δίδονται οι σύνδεσμοι:

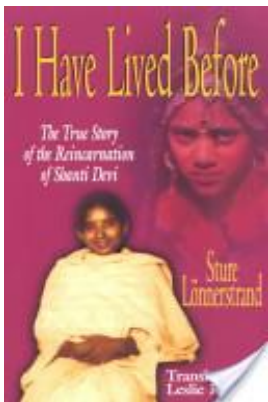
Leslie Kean - *Surviving Death* (2018)

<https://www.penguinrandomhouse.com/books/246583/surviving-death-by-leslie-kean/>

<https://www.theguardian.com/tv-and-radio/2021/jan/07/surviving-death-netflix-tv-series>

Μια άλλη καλά τεκμηριωμένη ιδιωτική ή μάλλον κρατική έρευνα που έχει γίνει ξακουστή, είναι η ιστορία της Σάντι Ντέβι (Shanti Devi) που έχει δημοσιευθεί με τον τίτλο:

I Have Lived Before

The True Story of the Reincarnation of Shanti Devi

Sture Lönnerstrand

Έχω Ζήσει Ξανά

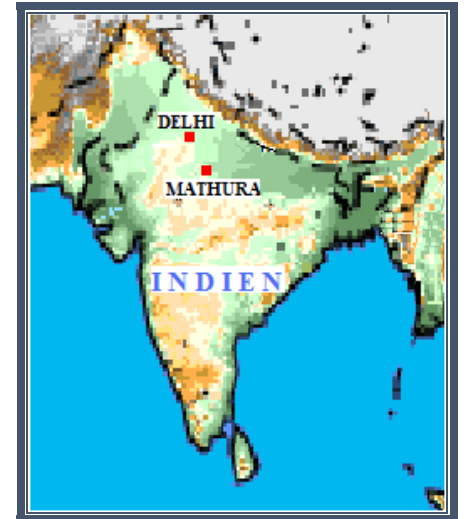
Η Αληθινή Ιστορία Μετενσάρκωσης της Shanti Devi

Η ιστορία της Shanti Devi είναι ασυνήθιστη. Θυμόταν από πολύ νεαρή ηλικία την προηγούμενη ζωή της σαν να ήταν χθες, με τις παραμικρές λεπτομέρειες, με συνοχή και χωρίς αντιφάσεις. Είχε μια αυθόρμητα συνειδητή ανάμνηση της προηγούμενης ζωής της και η ίδια επέμενε τόσο πολύ έτσι ώστε διεξάχθηκε μια μεγάλη έρευνα από μια αμερόληπτη κρατική επιτροπή.

Ακόμη και ο Μαχάτμα Γκάντι αναμίχθηκε και ενθάρρυνε την εξέταση της υπόθεσης. Τα αποτελέσματα δημοσιεύθηκαν και υποβλήθηκαν σε επιστήμονες για ανάλυση. Κανένας δεν ήταν σε θέση να διαψεύσει τα αποδεικτικά στοιχεία και αυτά δηλώθηκαν ως έγκυρα.

Η Shanti Devi αποκάλυψε επίσης τις εξαιρετικά ζωνχές αναμνήσεις της εμπειρίας της μετά το θάνατο, την χρονική περίοδο μεταξύ των ζώων της, και την επιστροφή της σε ένα φυσικό σώμα. Η ιστορία της είναι μια ακαταμάχητη απόδειξη ότι αυτό το μικρό κορίτσι έζησε πραγματικά σε μια άλλη ζωή. Εν συντομία τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Η Shanti Devi (1926 – 1987) γεννήθηκε στο Δελχί (Delhi) της Ινδίας. Άρχισε ως μικρό κορίτσι στη δεκαετία του 1930, όταν ήταν περίπου τεσσάρων χρονών, να ισχυρίζεται ότι θυμάται τις λεπτομέρειες μιας προηγούμενης ζωής. Είπε στους γονείς της ότι το πραγματικό της σπίτι ήταν στην πόλη **Mathura** όπου ζούσε ο σύζυγός της, περίπου 145 χλμ. από το σπίτι της στο Δελχί. Έδωσε μια λεπτομερή περιγραφή για το τι είδους ρούχα συνήθιζε να φοράει, τι συνήθιζε να τρώει, καθώς και μια πολύ λεπτομερή περιγραφή του πρώην συζύγου της και της τοποθεσίας του υφασματοπωλείου του στη Mathura.

Αποθαρρυσμένη από τους γονείς της που δεν την πίστευαν, το έσκασε από το σπίτι όταν ήταν έξι χρονών, και προσπάθησε να φθάσει στη Mathura. Οι γονείς της κατάφεραν να την βρουν και την έφεραν πίσω στο σπίτι.

Μετά δήλωσε στο σχολείο ότι ήταν παντρεμένη και είχε ένα παιδί, αλλά ότι η ίδια είχε πεθάνει δέκα μέρες αφότου το γέννησε. Τελικά, όταν ο δάσκαλός της και ο Διευθυντής του σχολείου της πήραν συνέντευξη, αυτή χρησιμοποιούσε λέξεις από την διάλεκτο της πόλης Mathura και αποκάλυψε το όνομα του συζύγου της, του **Kedar Nath**, που ήταν υφασματέμπορος.

Ο Διευθυντής, για να τα εξακριβώσει όλα αυτά, ταξίδεψε μόνος του από το Δελχί στην Mathura και βρήκε έναν υφασματέμπορο με το όνομα **Kedar Nath** που η σύζυγός του, η **Lugdi Devi**, είχε πεθάνει πριν εννέα χρόνια, ακριβώς δέκα μέρες αφότου γέννησε έναν γιό. Ο **Kedar Nath**, μαθαίνοντας για την μικρή Shanti Devi, πήρε τον γιό του και ταξίδεψε στο Δελχί, προσποιούμενος ότι είναι ο αδελφός του Διευθυντή, αλλά η Shanti Devi αμέσως τους γνώρισε, και αυτόν και τον γιό της **Lugdi Devi**. Επειδή ήξερε πολλές λεπτομέρειες για την ζωή του **Kedar Nath** και της συζύγου του, αυτός πείστηκε μετά από λίγο ότι η μικρή Shanti Devi ήταν πράγματι η μετενσάρκωση της **Lugdi Devi**.

Όταν ο Mahatma Gandhi άκουσε για την υπόθεση, συνάντησε την Shanti Devi και διοργάνωσε μια επιτροπή από δικηγόρους και επιστήμονες για να διεξάγει μια έρευνα. Η επιτροπή ταξίδεψε με την Shanti Devi στη Mathura, φθάνοντας εκεί στις 15 Νοεμβρίου 1935. Η Shanti Devi αναγνώρισε διάφορα οικογενειακά μέλη, περιλαμβανομένου τον παππού της **Lugdi Devi**. Ανακάλυψε επίσης ότι ο υφασματέμπορος **Kedar Nath** είχε αμελήσει να κρατήσει διάφορες υποσχέσεις που είχε κάνει στην **Lugdi Devi** ενόσω ήταν στο νεκροκρέβατό της. Κατά την είσοδο στο παλαιό της σπίτι ήξερε όλα τα δωμάτια, κ.λπ. και θυμήθηκε ακόμη όπου είχε κρύψει μερικά χρήματα.

Η επιτροπή την εξέτασε με κάθε τρόπο για να σιγουρευτεί ότι ήταν αυτή πραγματικά εκείνη που έλεγε ότι ήταν. Η έκθεση της επιτροπής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Shanti Devi ήταν πράγματι η μετενσάρκωση της **Lugdi Devi**. Και οι δύο οικογένειες στο Δελχί και στην Mathura επιβεβαίωσαν την αλήθεια της αξιοσημείωτης ιστορίας της.

Η Shanti Devi είπε την ιστορία της ξανά στο τέλος της δεκαετίας του '50, και πάλι το 1986 όταν της πήραν συνέντευξη ο Δρ. Ian Stevenson και ο K.S. Rawat. Σε αυτήν την συνέντευξη ανέφερε επίσης την επιθανάτια εμπειρία της ενόσω η **Lugdi Devi** πέθαινε.

Αργότερα την ξαναπήραν συνέντευξη, και ο Σουηδός συγγραφέας Sture Lönnerstrand που την είχε επισκεφθεί δύο φορές, συνέλεξε όλα τα στοιχεία και έγραψε το βιβλίο «Έχω Ζήσει Ξανά». Ο Sture Lönnerstrand είναι ένας φημισμένος συγγραφέας και δημοσιογράφος με βραβεία στην λογοτεχνία. Σπούδασε ιατρική, ψυχολογία, ιστορία της τέχνης, Νορδικές γλώσσες, Ελληνικά, Εβραϊκά, και ιδιαίτερος Σανσκριτικά (αρχαία Ινδικά) στο Πανεπιστήμιο του Λουντ (Σουηδία), ενώ είχε πάρει έγκριση από την Shanti Devi για να δημοσιεύσει ολόκληρη την ιστορία της.

2. Αντιστοιχία Σωματικά Σημάδια εκ Γενετής

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα και, ενδεχομένως, στερεά και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία της μετενσάρκωσης, προήλθε επίσης από την έρευνα του Δρος Στίβενσον.

Κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του, ο Δρ. Stevenson παρατήρησε ότι κάπου-κάπου μερικά από τα παιδιά που διερεύνησε, είχαν σημάδια στο σώμα τους που αντιστοιχούσαν ακριβώς στα θανατηφόρα τραύματα που ισχυρίζονταν ότι η προηγούμενη προσωπικότητά τους είχε υποφέρει κατά τη διάρκεια του θανάτου τους.

Για παράδειγμα, ένα από τα παιδιά του Δρος Στίβενσον, ένα Τουρκάκι ένδεκα χρονών, εξιστόρησε ότι στην προηγούμενη ζωή του πυροβολήθηκε κατά λάθος στο κεφάλι με ένα κυνηγετικό όπλο από έναν γείτονα.

Ήταν εντυπωσιακό ότι αυτό το παιδί γεννήθηκε με ένα σοβαρά παραμορφωμένο δεξί αυτί που έμοιαζε πάρα πολύ με τα τραύματα που υπέστη το άτομο που πέθανε, ένα γεγονός που επιβεβαιώθηκε αργότερα από τα ιατρικά αρχεία και από φωτογραφίες που ο Δρ. Stevenson μπόρεσε να λάβει από τις τοπικές αστυνομικές και δικαστικές αρχές κατά τη διάρκεια της διερεύνησής του.

Αυτή όμως δεν ήταν η μόνη ασυνήθιστη περίπτωση. Ο Δρ. Stevenson βρήκε αμέτρητες τέτοιες περιπτώσεις. Μάλιστα, σε μερικές περιπτώσεις δάχτυλα χεριών και ποδιών και σε κάποιες ακόμη και ολόκληρα χέρια ή πόδια που έλειπαν στην προηγούμενη ζωή, έλειπαν και στην παρούσα ζωή. Μερικά από τα παιδιά ανέφεραν επίσης ότι ο δολοφόνος τους αφαίρεσε τα δάχτυλα ή τα χέρια τους κατά την δολοφονία.

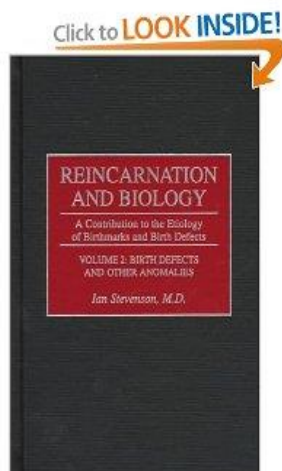
Ο Δρ. Stevenson βρήκε ακόμη και πιο εκπληκτικές περιπτώσεις στις οποίες υπήρχαν πολλαπλά σημάδια που έμοιαζαν πάρα πολύ με τα συγκεκριμένα τραύματα που υπέστη το άτομο της προηγούμενης ζωής. Σε μια περίπτωση βρήκε μάλιστα και την αντίστοιχη είσοδο και έξοδο των τραυμάτων σε κάποιο άτομο, οι οποίες ταίριαζαν τέλεια με εκείνες του προηγούμενου ατόμου που είχε πεθάνει από ένα τραύμα σφαιρας στο κεφάλι. Ο Δρ. Stevenson είχε μια σειρά από περιπτώσεις σωματικών σημαδιών εκ γενετής στο αρχείο του τις οποίες τις έχει δημοσιεύσει στο ακόλουθο έργο του:

Photo showing the right side of the head of a Turkish boy with a deformed ear malformation (parrot-beak ear). The ear had underdevelopment of the right side of the face (nasofacial region). The ear had the appearance of the tip of a nose which had been shot (with a whifflet) at point-blank range. The wounded man was taken to a hospital where he died 8 days later - all injuries to the brain caused by shot that had penetrated the right side of the head. (Dr. Ian Stevenson Collection)

Φωτογραφία που δείχνει την δεξιά πλευρά από ένα Τουρκάκι με ένα ελαττωμένο και παραμορφωμένο αυτί. Αυτό είχε επίσης υπανάπτυξη της δεξιάς πλευράς του προσώπου του. Έλεγε ότι θυμόταν την ζωή ενός άνδρα που πυροβολήθηκε (με ένα κυνηγετικό όπλο) εξ επαφής. Ο τραυματισμένος άνδρας κουβαλήθηκε στο νοσοκομείο όπου πέθανε έξι μέρες αργότερα – από πληγές στον εγκέφαλο που προξενήθηκαν από πυροβολισμό που διαπέρασε την δεξιά μεριά του κρανίου.

(Συλλογή του Δρ. Ian Stevenson)

REINCARNATION AND BIOLOGY

A Contribution to the Etiology of Birthmarks and Birth Defects

Volume 1 & 2

Ian Stevenson, M.D.

ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Μια Συνεισφορά στην Αιτιολογία των Σημαδιών και Ελαττωμάτων εκ Γενετής
Τόμοι 1 & 2

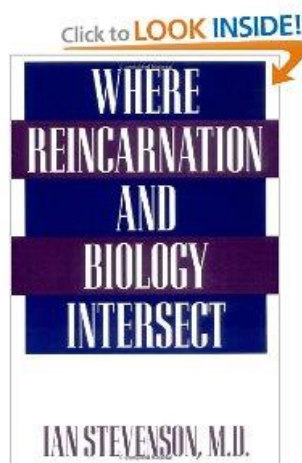
Σε αυτό το έργο του με μια εκτενή συλλογή πληροφοριών, ο Δρ. Stevenson παρέχει ισχυρά εμπειρικά και αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν την ιδέα ότι κάτι περνάει από ένα άτομο που έχει πεθάνει σε ένα άτομο που έχει γεννηθεί επηρεάζοντας τη βιολογική ή σωματική του δομή. Και τούτο προφανώς είναι οι νοητικές εντυπώσεις.

Η παρουσία σημαδιών εκ γενετής σε μικρά παιδιά που ισχυρίζονται ότι ήταν ένα άτομο που πέθανε σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία (π.χ. σπίτι), όπου το εν λόγω άτομο έζησε πραγματικά και για το οποίο η εγκληματολογική και ιατροδικαστική εξέταση (φωτογραφίες, αστυνομικά και ιατρικά έγγραφα, περιγραφές, κ.λπ.), δείχνουν ότι αυτό το άτομο πέθανε από μια σφαίρα, μαχαίρι ή άλλο τρόπο, είναι μάλλον δύσκολο να την απορρίψει κάποιος ως απλή σοφιστεία, παραλογισμό ή απάτη. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα λόγω του συγκριτικά μεγάλου αριθμού τέτοιων περιπτώσεων. Αυτές οι περιπτώσεις παρέχουν ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία ακόμη και για ειδικούς επιστήμονες.

Το βιβλίο του, που είναι καλά εικονογραφημένο με φωτογραφίες, επικεντρώνεται κυρίως σε περιπτώσεις όπου σωματικά σημάδια και άλλες σωματικές ανωμαλίες ταιριάζουν με τα τραύματα που άτομα υπέφεραν στην προηγούμενη ζωή τους. Συγκεκριμένες πληροφορίες από τις αναμνήσεις παιδιών έχουν συλλεχθεί και έχουν συγκριθεί με τα δεδομένα της προηγούμενης προσωπικότητάς τους, οικογένειας, κατοικίας και του τρόπου θανάτου τους. Σωματικά σημάδια ή άλλες σωματικές μεταβολές έχουν ανακαλυφθεί ότι σχετίζονται με τις εμπειρίες της προηγούμενης ζωής που αυτά θυμούνταν, ιδιαίτερα με τον βίαιο θάνατο.

Είναι σωστό ότι αυτές οι περιπτώσεις προέρχονται κυρίως από ασιατικούς, αφρικανικούς ή πολιτισμούς αυτοχθόνων Αμερικανών όπου τέτοια φαινόμενα είναι περισσότερο αποδεκτά απ' ό,τι στους δυτικούς πολιτισμούς. Αυτό όμως είναι φυσικό, λέει ο Δρ. Στίβενσον, καθώς αυτοί οι πολιτισμοί επιτρέπουν σε ένα παιδί να μιλάει πιο ανοιχτά για μια προηγούμενη ζωή χωρίς να δυσπιστούν γι' αυτό ή να το μαλώνουν, όπως μπορεί να συμβεί στον χριστιανικό δυτικό πολιτισμό. Μικρά παιδιά επηρεάζονται πολύ εύκολα και γενικά καταπνίγουν οτιδήποτε ο γονέας τους ή ο πολιτισμός τους δεν τους επιτρέπει να πιστεύουν. Έτσι, είναι λογικό να υποθέσουμε ότι θα υπάρχουν περισσότεροι τέτοιοι ισχυρισμοί σε αυτούς τους μη-δυτικούς πολιτισμούς όπου τέτοιες μελέτες μπορούν να διεξαχθούν.

Για να ικανοποιήσει τις ανάγκες των αναγνωστών που επιθυμούν να κατανοήσουν το βασικό περιεχόμενο του μεγαλύτερου έργου, **METENΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΑ**, χωρίς να μπου στον κόπο των τεχνικών λεπτομερειών, Ο Δρ. Stevenson έχει επίσης γράψει το βιβλίο:

WHERE REINCARNATION AND BIOLOGY INTERSECT

Ian Stevenson, M.D.

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ Η ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ Η ΒΙΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΝΟΝΤΑΙ

Αυτό το βιβλίο είναι μια εισαγωγή και συντόμευση του πολύ μεγαλύτερου έργου του Δρος Stevenson - **METENΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΑ**.

Ο Δρ. Tucker στο βιβλίο του *Life Before Life* (Ζωή Πριν την Παρούσα Ζωή), που αναφέρθηκε άνωθεν (σελ. 8), εξηγεί επίσης τα σωματικά σημάδια εκ γενετής και τις γενετικές ανωμαλίες που ταιριάζουν με εκείνες του πεθαμένου ατόμου που το παιδί έχει αναγνωρίσει. Παραδέχεται όμως ότι αυτό μπορεί να φαίνεται μια «εκπληκτική δήλωση» σε ορισμένους αναγνώστες—ότι δηλαδή αναμνήσεις, συναισθήματα και μερικές φορές σωματικές βλάβες μπορούν να μεταφερθούν από μια ζωή στην άλλη. Ωστόσο, ο ίδιος υποστηρίζει ότι αυτό δεν είναι περισσότερο εκπληκτικό από το ότι πολλές αποδεκτές ιδέες στην σημερινή επιστήμη της Φυσικής φαινόταν να είναι εκπληκτικές και απίστευτες όταν αρχικά είχαν προταθεί.

Η σύγχρονη επιστήμη έχει αναγκάσει τους επιστήμονες να αποδεχτούν τους ακατανόητους μηχανισμούς φυσικών φαινομένων και δεν διστάζουν έτσι να τους παραδεχτούν, όπως, για παράδειγμα, την Κοπερνίκεια θεωρία του σύμπαντος ή την κβαντική μηχανική (quantum mechanics) με το πήδημα του ηλεκτρονίου—δηλαδή όταν ένα ηλεκτρόνιο εξαφανίζεται από μια τροχιά ενός ατόμου και επανεμφανίζεται σε μια άλλη χωρίς να περάσει από τον ενδιάμεσο χώρο—ένα επιστημονικά ακατανόητο φαινόμενο.

Ο Αυστριακός φιλόσοφος Ρούντολφ Στάινερ (Rudolf Steiner) είχε ήδη πει ότι: «Ακριβώς όπως μια εποχή ήταν κάποτε έτοιμη να δεχτεί την Κοπερνίκεια θεωρία του σύμπαντος, έτσι είναι η εποχή μας έτοιμη για την ιδέα της μετενσάρκωσης (το πήδημα από μια ζωή στην άλλη) να παρουσιαστεί στη γενική συνείδηση της ανθρωπότητας.»

3. Ξενογλωσσία (Xenoglossy - Ανεξήγητη Χρήση μιας Ξένης Γλώσσας)

Ένα από τα σπουδαιότερα, όχι όμως πολύ συχνά, αποδεικτικά στοιχεία για την μετενσάρκωση παραμένουν εκείνα μιας χούφτας καλά τεκμηριωμένων περιπτώσεων κατά τις οποίες άνθρωποι που ξαναζούν μια προηγούμενη ζωή αρχίζουν ξαφνικά να μιλάνε μια γλώσσα που δεν την έχουν μάθει σε αυτήν την ζωή και δεν την ξέρουν.

Η ξενογλωσσία θεωρείται γενικά ως ένα «παραφυσικό» (*paranormal*) φαινόμενο κατά το οποίο ένα άτομο είναι σε θέση να μιλάει ή να γράφει σε μια γλώσσα που είναι αδύνατο να την έχει μάθει με φυσικό τρόπο.

Μερικές φορές μπορεί να είναι τόσο απλή όσο μερικές ξένες λέξεις ή φράσεις ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, τόσο περίπλοκη όσο μια ολόκληρη, άπταιστη συνομιλία που διεξάγεται σε μια γλώσσα που το άτομο ούτε καν ξέρει ότι υπάρχει.

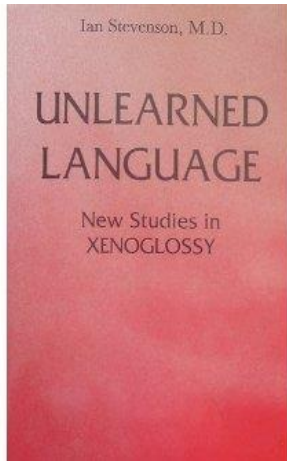
Σε μερικές από τις πιο αξιόπιστες και ακαταμάχητες περιπτώσεις ξενογλωσσίας που έχουν μαγνητοφωνηθεί, το άτομο μπορεί όχι μόνο να μιλάει σε μια ξένη γλώσσα αλλά μπορεί ακόμη και να χρησιμοποιεί μια αρχαϊκή εκδοχή της που δεν είναι σε κανονική χρήση για αιώνες, π.χ. αρχαία Αιγυπτιακά, καθιστώντας έτσι εξαιρετικά απίθανο να πρόκειται για φαντασία, εξαπάτηση, ή για μια περίπτωση κρυπτομνησίας.⁴

⁴ *Cryptomnesia* – ξεχασμένη μνήμη στην παρούσα ζωή. Σκεπτικιστές χρησιμοποιούν πολύ συχνά την κρυπτομνησία ως επιχείρημα εναντίον της ξενογλωσσίας ή της μετενσάρκωσης. Λένε ότι οι «αναμνήσεις» μιας γλώσσας ή προηγούμενων ζωών δεν ανήκουν καθόλου στο άτομο, αλλά είναι απλώς ξεχασμένη μνήμη ή ιστορίες που πιθανόν να τις είχε κρυφακούσει ως παιδί ή ακόμα και ως ενήλικας μισοκοιμώμενος ενόσω έπαιζε η τηλεόραση. Η εξήγηση αυτή προϋποθέτει ότι ακόμη και ολόκληρα βιβλία (μυθιστορήματα, κ.λπ.) μπορεί να έχουν διαβαστεί και να έχουν εντελώς ξεχαστεί στην συνείδηση, αλλά επανεμφανίζονται στη μνήμη σαν να ήταν μια νέα εμπειρία.

Περιπτώσεις κρυπτομνησίας πράγματι υπάρχουν. Πόσο τοις εκατό όμως; Όπως λέει ο ερευνητής Roger J. Woolger, Ph.D, «Στην πραγματικότητα, αν παρουσίαζα χιλιάδες περιπτώσεις από τα δικά μου αρχεία και από αυτά των συναδέλφων μου, θα έβαζα στοίχημα ότι μόνο 2 ή 3% από τα δείγματα θα μπορούσαν πράγματι να αποδοθούν στην κρυπτομνησία, δηλ. σε κάποιο γνωστό μυθιστόρημα, τηλεοπτική εκπομπή ή ταινία του Χόλυγουντ που υποσυνείδητα είχαν ξεχαστεί. Η πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν αναπαριστούν μυθιστορήματα ή φιλμ».

Έτσι, μια καλή περίπτωση ξενογλωσσίας παραμένει ένα από τα πιο ακαταμάχητα αποδεικτικά στοιχεία για την μετενάρκωση, αλλά επειδή είναι κάπως σπάνια δεν έχει δημιουργήσει αρκετά «αδιάσειστα» αποδεικτικά στοιχεία. Ωστόσο, οι έρευνες δεν έχουν σταματήσει.

Νέες αυθεντικές και καλά τεκμηριωμένες περιπτώσεις δημοσιεύθηκαν από τον Δρα Στίβενσον, και το καλύτερο βιβλίο να διαβάσει κάποιος είναι:

UNLEARNED LANGUAGE New Studies in Xenoglossy

Ian Stevenson, M.D.

ΜΗ ΔΙΔΑΓΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Νέες Μελέτες στη Ξενογλωσσία

Σε αυτόν τον τόμο, ο Δρ. Stevenson παρουσιάζει λεπτομερείς εκθέσεις αυθεντικών περιπτώσεων με μαγνητοφωνήσεις που παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι τα αφορούμενα άτομα μπορούσαν να μιλάνε την ξένη γλώσσα έξυπνα και δεν επαναλάμβαναν απλώς μερικές φράσεις μιας γλώσσας σαν παπαγάλοι—που πιθανόν να τις είχαν μάθει τυχαία με κάποιον άλλο τρόπο.

Τα αποτελέσματα των εξονυχιστικών ερευνών σχετικά με την πιθανότητα «τα εν λόγω άτομα να είχαν ίσως μάθει την ξένη γλώσσα στην πρώιμη παιδική τους ηλικία», ήταν αρνητικά σε κάθε περίπτωση.

Κάθε περίπτωση είναι σχολαστικά τεκμηριωμένη, και έχει καταβληθεί κάθε προσπάθεια να εξακριβωθούν τα λεπτομερή αποδεικτικά στοιχεία και να προσδιοριστούν οι γεωγραφικές και οι ιστορικές τους αναφορές.

Μια από τις πολύ καλά τεκμηριωμένες και αποδεδειγμένες περιπτώσεις είναι η περίπτωση της Swarnlata Mishra.

Η Περίπτωση της Swarnlata Mishra

Η Swarnlata Mishra (Σβάρν-λατά Μίσρα), ένα κορίτσι γεννημένο στην κεντρική Ινδία, ζούσε ολοκληρωτικά με κόσμο που μιλούσαν μόνο Ινδικά και είχαν μόνο ινδικά έθιμα, και όμως μπορούσε να χορεύει εντόπιους χορούς από την Βεγγάλη και να τραγουδάει τραγούδια στα Βεγγαλικά, μια γλώσσα που μιλιέται από ιθαγενείς της Βεγγάλης, όπως αναγνωρίστηκε από τον καθηγητή P. Pal στο Κολλέγιο του Πανεπιστημίου Itachuna στην Δυτική Βεγγάλη, ο οποίος μελέτησε την περίπτωση της μετά από τον καθηγητή Δρα Stevenson και μετέγραψε μερικά από τα τραγούδια.⁵

Από πού όμως είχε μάθει η Swarnlata τους χορούς και τα τραγούδια στη Βεγγαλική γλώσσα; Η Swarnlata Mishra ισχυριζόταν ότι ήταν η μετενάρκωση μιας γυναίκας από τη Βεγγάλη που ονομαζόταν Biya Pathak και ότι είχε μάθει τα τραγούδια και τους χορούς στην προηγούμενη ζωή της. Οι αναμνήσεις του νεαρού κοριτσιού άρχισαν όταν ήταν τριών χρονών, και η ίδια έδωσε επαρκείς πληροφορίες για να μπορέσει ο Δρ. Stevenson να εντοπίσει την οικογένεια του αποθανόντος ατόμου, της **Biya Pathak**, που θυμόταν. Αργότερα μάλιστα έδωσε περισσότερα από 50 συγκεκριμένα στοιχεία που όλα επαληθεύτηκαν.

⁵ Υπάρχουν περίπου 29 επίσημες γλώσσες στην Ινδία, μια από τις οποίες είναι η Βεγγαλική, όπως υπάρχουν περίπου 30 γλώσσες στην Ευρώπη.

Η ιστορία της είναι, εν συντομία, ως εξής:

Η Swarnlata γεννήθηκε το 1948 στην οικογένεια **Mishra**, μια οικογένεια διανοούμενων και πλούσιων Ινδών στην πόλη **Chhatarpur**.

Όταν ήταν μόλις τριών χρονών ταξίδευσε μια φορά με τον πατέρα της περνώντας από την πόλη **Katni**, πάνω από 160 χλμ. μακριά από το σπίτι της. Ξαφνικά έδειξε έναν δρόμο και ζήτησε από τον οδηγό να στρίψει προς τα εκεί «στο σπίτι μου». Πρότεινε μάλιστα ότι θα μπορούσαν να πιουν εκεί ένα καλύτερο φλυτζάνι τσάι παρά στον κεντρικό δρόμο.

Ο οδηγός όμως δεν την πήρε στα σοβαρά και δεν έστριψε. Μετά από λίγο, η Swarnlata άρχισε να διηγείται περισσότερες λεπτομέρειες για την ζωή της στην Katni, πού όλες τις κατέγραψε ο πατέρας της επειδή ενδιαφέρθηκε για την ιστορία της.

Είπε ότι το όνομά της ήταν **Biya Pathak**, και ότι είχε δύο γιούς. Έδωσε τις λεπτομέρειες του σπιτιού: ήταν άσπρο με μαύρες πόρτες που είχαν σιδερένιες ράβδους· τέσσερα δωμάτια ήταν τελείως σοβατισμένα, άλλα μέρη όμως ήταν λιγότερο τελειωμένα· το μπροστινό πάτωμα ήταν στρωμένο με πέτρινα πλακάκια.

Είπε ότι το σπίτι βρίσκεται στην Zhurkutia, μια περιοχή της πόλης Katni· πίσω από το σπίτι ήταν ένα σχολείο για κορίτσια, μπροστά ήταν μια σιδηροδρομική γραμμή και μερικοί φούρνοι για ασβεστόλιθους ήταν ορατοί από το σπίτι. Είπε ακόμη ότι η οικογένεια είχε ένα αυτοκίνητο (ένα πολύ σπάνιο πράγμα στην Ινδία στη δεκαετία του '50, και ειδικά πριν η Swarnlata γεννηθεί). Είπε επίσης ότι η **Biya Pathak** πέθανε από «πόνο στον λαιμό της», που εξετάστηκε από τον γιατρό S. C. Bhabrat στην κοντινή πόλη Jabalpur.

Τελικά συνέχισαν το ταξίδι και έφθασαν πίσω στην **Chhatarpur**.

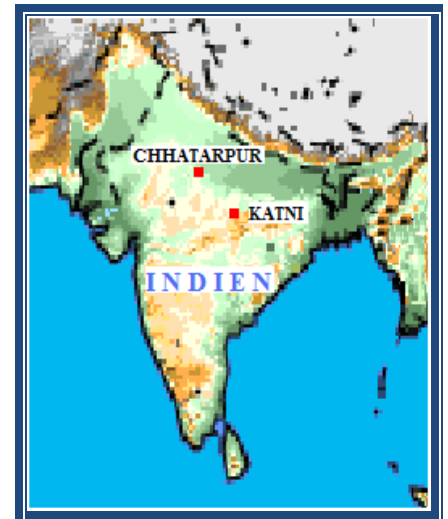
Την άνοιξη του 1959, όταν η Swarnlata ήταν 10 χρονών, νέα για την περίπτωση της έφθασαν στον καθηγητή Sri H. N. Banerjee, έναν Ινδό ερευνητή παραφυσικών φαινομένων και συνάδελφο του Δρος Στίβενσον. Ο Banerjee πήρε τις σημειώσεις που ο πατέρας της κατέγραψε και ταξίδεψε ο ίδιος στην Katni για να διαπιστώσει αν οι αναμνήσεις της Swarnlata μπορούσαν να επαληθευθούν.

Χρησιμοποιώντας τίποτα περισσότερο παρά μόνο την περιγραφή που η Swarnlata είχε δώσει, το βρήκε το σπίτι. Ανήκε στους **Pathak**, μια πλούσια, διακεκριμένη οικογένεια με μεγάλα μερίδια επιχειρήσεων που πραγματικά είχαν ένα αυτοκίνητο όπως το περιέγραψε η Swarnlata. Οι φούρνοι για ασβεστόλιθους ήταν μπροστά στο έδαφος που γειτόνευε με την ιδιοκτησία του σπιτιού και ορατοί από το σπίτι· το σχολείο κοριτσιών ήταν 80 μέτρα πίσω από την ιδιοκτησία των **Pathak**, αλλά μη ορατό από μπροστά. Πήρε συνέντευξη από την οικογένεια **Pathak** και επαλήθευσε όλα που η Swarnlata είχε πει.

Η **Biya Pathak** είχε πεθάνει το 1939 αφήνοντας πίσω της έναν θλιμμένο σύζυγο, δύο νεαρούς γιούς, και πολλούς νεότερους αδελφούς. Η οικογένεια **Pathak** ποτέ δεν είχε ακούσει για την οικογένεια **Mishra**, που ζούσε 160 χλμ. μακριά· η οικογένεια **Mishra** δεν ήξερε τίποτε για την οικογένεια **Pathak**.

Ταξίδι στην Chhatarpur

Το καλοκαίρι του 1959, ο σύζυγος, **Sri Pandey Pathak**, ένας γιός του, και ο μεγαλύτερος αδελφός της **Biya Pathak**, ακόμη και ένας φίλος του γιού, ταξίδεψαν στην Chhatarpur, στην πόλη όπου ζούσε η Swarnlata, για να εξετάσουν τις αναμνήσεις της Swarnlata. Δεν φανέρωσαν σε άλλους στην πόλη ποιοι είναι ή για ποιο σκοπό ήρθαν, αλλά πήραν μαζί τους εννέα πολίτες από την Chhatarpur για να τους συνοδεύσουν στο σπίτι της οικογένειας **Mishra**, όπου έφθασαν χωρίς προειδοποίηση.

Η Swarnlata αμέσως αναγνώρισε τον μεγαλύτερο αδελφό της και τον φώναξε «Babu», το χαϊδευτικό όνομα της **Biya Pathak** για αυτόν. Η δέκα χρονών Swarnlata έκανε έναν γύρο κοιτάζοντας κάθε άτομο με την σειρά. Μερικά τα αναγνώρισε ως άτομα που ήξερε από την πόλη της· μερικά της ήταν ξένοι. Μετά πήγε στον **Sri Pandey**, τον σύζυγο της **Biya Pathak**. Η Swarnlata χαμήλωσε τα μάτια της, κοίταξε ντροπαλά όπως οι Ινδές γυναίκες κάνουν ενώπιον των συζύγων τους, και είπε το όνομά του.

Η Swarnlata αναγνώρισε επίσης σωστά τον γιό της από την προηγούμενη ζωή της, τον Murli, που ήταν 13 χρονών όταν πέθανε η **Biya Pathak**. Αλλά ο Murli είχε σχεδιάσει να την παραπλανήσει, και για σχεδόν εικοσιτέσσερις ώρες επέμεινε, παρά τις αντιρρήσεις της, ότι δεν ήταν ο Murli, αλλά κάποιος άλλος. Η Swarnlata δεν το παραδέχτηκε.

Ο Murli είχε επίσης φέρει μαζί του έναν φίλο του και προσπάθησε, για άλλη μια φορά, να την παραπλανήσει επιμένοντας ότι ήταν ο Naresh, ο άλλος γιός της **Biya Pathak**, που ήταν σχεδόν στην ίδια ηλικία με αυτήν του φίλου του. Η Swarnlata επέμεινε εξίσου έντονα ότι αυτός ήταν ένας ξένος.

Στο τέλος, η Swarnlata υπενθύμισε τον **Sri Pandey** ότι είχε αφαιρέσει 1.200 ρουπίες (ινδικά χρήματα) που η **Biya Pathak** φύλαγε σε ένα κουτί. Ο **Sri Pandey** παραδέχτηκε την αλήθεια αυτού του ιδιωτικού γεγονότος που μόνο αυτός και η σύζυγός του ήξεραν.

Ταξίδι στην Katni

Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο πατέρας της Swarnlata την πήγε στην πόλη Katni για να επισκεφτούν το σπίτι και την πόλη όπου η **Biya Pathak** έζησε και πέθανε. Μόλις έφτασαν, αυτή παρατήρησε αμέσως και σχολίασε τις αλλαγές στο σπίτι. Ρώτησε για τον χαμηλό τοίχο στο πίσω μέρος του σπιτιού, για την βεράντα, και για το δέντρο neem που συνήθιζε να μεγαλώνει στην αυλή· όλα είχαν αφαιρεθεί μετά τον θάνατο της **Biya Pathak**. Εντόπισε επίσης το δωμάτιο της **Biya Pathak** και το δωμάτιο που είχε πεθάνει. Αναγνώρισε έναν από τους αδελφούς της **Biya Pathak** και είπε σωστά ότι ήταν ο δεύτερος αδελφός της. Αναγνώρισε σωστά και τον τρίτο και τέταρτο αδελφό της, την σύζυγο του νεότερου αδελφού της, τον γιο του δεύτερου αδελφού της (καλώντας τον με το χαϊδευτικό του «Baboo»), έναν στενό φίλο της οικογένειας (παρόλο που φορούσε τώρα γυαλιά, που στην πραγματικότητα τα είχε πάρει αφοτίου η **Biya Pathak** είχε πεθάνει) και την σύζυγό του (καλώντας την με το χαϊδευτικό της «Bhoujai»), και την κουνιάδα της **Biya Pathak**—τον καθέναν με τις κατάλληλες συγκινήσεις κλάματος και γέλιου.

Αναγνώρισε επίσης σωστά έναν προηγούμενο υπάλληλο, έναν παλαιό πωλητή betelnut (είδος καρυδιού), και τον αγελαδοβοσκό της οικογένειας (παρά την προσπάθεια του νεότερου αδελφού της να δοκιμάσει την Swarnlata επιμένοντας ότι ο αγελαδοβοσκός είχε πεθάνει). Αργότερα, έφεραν την Swarnlata σε ένα δωμάτιο γεμάτο από ξένους και την ρώτησαν ποιους αναγνωρίζει. Ξεχώρισε σωστά τον εξάδελφο του συζύγου της, την σύζυγο του γαμπρού της **Biya Pathak**, και μια μαμμή—που την κάλεσε όχι με το τρέχον όνομά της, αλλά με ένα όνομα που αυτή χρησιμοποιούσε όταν η **Biya Pathak** ζούσε.

Ο γιος της **Biya Pathak**, ο Murli, σε μιά άλλη δοκιμή, συνέστησε την Swarnlata σε ένα άτομο που είπε ότι είναι ένας νέος φίλος του, ο Bhola. Η Swarnlata επέμεινε σωστά ότι αυτό το άτομο ήταν πραγματικά ο δεύτερος γιος της **Biya Pathak**, ο Naresh.

Τα Χρυσά Σφραγίσματα

Σε μια άλλη δοκιμή, ο νεότερος αδελφός της **Biya Pathak** προσπάθησε να την παγιδέψει λέγοντας της ότι η **Biya Pathak** είχε χάσει τα δόντια της. Η Swarnlata δεν έπεσε στην παγίδα και είπε ότι η **Biya Pathak** είχε χρυσά σφραγίσματα στα μπροστινά της δόντια και δεν είχε χάσει τα δόντια της—ένα γεγονός που οι αδελφοί το είχαν ξεχάσει και αναγκάστηκαν να το επιβεβαιώσουν με το να συμβουλευτούν τις γυναίκες τους, οι οποίες τους υπενθύμισαν ότι αυτό που η Swarnlata είπε ήταν αλήθεια.

Αυτά τα επεισόδια πρέπει να ήταν κάτι θαυματικό. Εδώ υπήρχε μια ξένη δέκα χρονών από μακριά — τόσο μακριά, από την άποψη της ινδικής κουλτούρας— που συμπεριφέρθηκε με τέλεια αυτοπεποίθηση σαν μια μεγάλη αδελφή στο σπίτι γνωρίζοντας προσωπικά ονόματα και οικογενειακά μυστικά, που θυμόταν ακόμη και γαμήλιες σχέσεις, παλαιούς υπαλλήλους, και φίλους, και που προπαντός η γλώσσα της ήταν αξιοσημείωτα παρόμοια με εκείνη των Pathak, δηλαδή Βεγγαλική.

Ήταν καταπληκτικό επειδή, όπως φαίνεται, το θυμητικό της δεν πάγωσε την στιγμή του θανάτου της **Biya Pathak** το 1939. Ακόμη, η Swarnlata δεν ήξερε τίποτα τι είχε συμβεί στην οικογένεια Pathak από το 1939, και όμως οι λεπτομέρειες που έδωσε και οι αναγνωρίσεις ατόμων που έκανε μετά από περίπου είκοσι χρόνια είναι εκπληκτικές.

Στα επόμενα χρόνια, η Swarnlata επισκεπτόταν την οικογένεια Pathak σε τακτικά χρονικά διαστήματα. Ο Δρ. Stevenson ερεύνησε την περίπτωση το 1961, και ήταν παρών σε μια από αυτές τις επισκέψεις. Παρατήρησε την σχέση αγάπης μεταξύ της Swarnlata και των άλλων μελών της οικογένειας. Η Swarnlata συμπεριφερόταν κατάλληλα συγκρατημένη προς τους μεγαλύτερους της **Biya Pathak**, αλλά όταν ήταν μόνη με τους γιους της **Biya Pathak**, ήταν άνετη και εύθυμη όπως μια μάνα συνήθως είναι— μια συμπεριφορά που διαφορετικά θα ήταν τελειώς ακατάλληλη στην Ινδία για ένα κορίτσι 10 χρονών στην παρέα ανδρών 30 χρονών που δεν είναι συγγενείς.⁶

Όλοι την αποδέχτηκαν ως την **Biya Pathak** που είχε επαναγεννηθεί. Ως αποδεικτικό στοιχείο για το πόσο έντονα οι Pathak πίστευαν ότι η Swarnlata ήταν η **Biya Pathak** τους, είναι πως παραδέχθηκαν ότι είχαν αλλάξει πλέον τις απόψεις τους για την μετενσάρκωση μετά την συνάντησή τους με την Swarnlata (οι Pathak, λόγω της κοινωνικής θέσης και του πλούτου τους, μιμούνταν ευρωπαϊκές ιδέες και δεν πίστευαν στην μετενσάρκωση προτού να συμβεί αυτό). Επίσης ο πατέρας της Swarnlata, ο **Sri Mishra**, δέχτηκε την αλήθεια της προηγούμενης προσωπικότητας της Swarnlata. Έτσι, μερικά χρόνια αργότερα, όταν ήρθε ο καιρός για την Swarnlata να παντρευτεί, συμβουλευθηκε τους Pathak για την επιλογή ενός συζύγου για αυτήν.

Μια Πρόσφατη Περίπτωση Ξενογλωσσίας

Στις 5 Αυγούστου 2010, ένα βίντεο μιας Γιαπωνέζας νοικοκυράς που μιλούσε Νεπαλέζικα και που ποτέ δεν τα είχε μάθει, προβλήθηκε στην τηλεοπτική εκπομπή *Kiseki-taiken* «Απίστευτα» (奇迹体験 アンビリバボー - Απίστευτα θαυμαστή εμπειρία). Σε αυτό το βίντεο, η νοικοκυρά όχι μόνο μιλούσε, αλλά ακόμη και συνομιλούσε με ντόπιους Νεπαλέζους.

Η νοικοκυρά είπε ότι ποτέ δεν έμαθε Νεπαλέζικα, ποτέ δεν πήγε στο Νεπάλ και ποτέ δεν είχε Νεπαλέζους φίλους. Το βίντεο γυρίστηκε υπό την επίβλεψη του καθηγητή Δρος Masayuki Ohkado (大岡 正幸) του Πανεπιστημίου Chubu στην Ιαπωνία. Το προσωπικό της παράστασης πέταξε με αεροπλάνο σε ένα χωριό στο νότιο Νεπάλ και βρήκε ότι αυτά που η νοικοκυρά έλεγε στα Νεπαλέζικα, μόνο οι ντόπιοι τα ήξεραν.

Ο Δρ. Stevenson πιστεύει ότι η ικανότητα να μιλάει κάποιος μια συγκεκριμένη γλώσσα, είναι μια τεχνική επιδεξιότητα που πρέπει να μαθευτεί, όπως η επιδεξιότητα στην φωνητική, η γραμματική, το συντακτικό, η εξάσκηση στο λεξιλόγιο, κ.λπ. Οι επιδεξιότητες δεν μπορούν να διαβιβαστούν σε άλλα άτομα, είτε με κανονικό τρόπο είτε με υπεραισθητική αντίληψη (*extrasensory perception*). Χρειάζεται μια προκαταρκτική εξάσκηση (προπόνηση) για πολλά χρόνια έτσι ώστε να τις αποκτήσει κάποιος.

⁶ Διάφοροι ερευνητές μετενσάρκωσης έχουν παρατηρήσει τακτικά ότι πολλά παιδιά που λένε ότι θυμούνται μια προηγούμενη ζωή, συμπεριφέρονται σαν να ήταν ακόμη ενήλικες. Για παράδειγμα, μπορούν να αναλάβουν τον ρόλο του γονέα προς τα παιδιά της προηγούμενης προσωπικότητάς τους· μπορούν να μιλάνε με οικειότητα με ενήλικες, παρά με σεβασμό ή ντροπαλό τρόπο όπως τα περισσότερα παιδιά μιλάνε με ξένους· και μπορούν να αναλάβουν μεγαλύτερες ευθύνες από ό,τι συνηθισμένα παιδιά της ίδιας ηλικίας. Έτσι, οι ερευνητές έχουν ταξινομήσει μια τέτοια συμπεριφορά ως «ενήλικη νοοτροπία».

Γι' αυτό, αυθεντικές περιπτώσεις στις οποίες μιλάει κάποιος μια γλώσσα που δεν την έχει μάθει κανονικά στην παρούσα ζωή—με το να ανοίγει απλώς το στόμα του και να μιλάει μια γλώσσα που δεν την ήξερε—υποδεικνύουν ότι όντας μια άλλη προσωπικότητα σε μια προηγούμενη ζωή, είχε μάθει τη γλώσσα και την μιλάει πλέον άπταιστα στην παρούσα ζωή. Αυτό λέγεται «ξενογλωσσία ανταπόκρισης». Έτσι, περιπτώσεις της «ξενογλωσσίας ανταπόκρισης» αυξάνουν τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν την επιβίωση της ανθρώπινης προσωπικότητας μετά τον θάνατο.

4. Ιδιοφυΐες ή Παιδιά θαύματα (Child Prodigies)

Ένα άλλο φαινόμενο που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο της μετενσάρκωσης, είναι αυτό των πολλών παιδιών που έχουν γεννηθεί ως ιδιοφυΐα ή παιδιά θαύματα, δηλαδή αυτά τα άτομα που κατέχουν κάποιο αξιοπερίεργο χάρισμα, ταλέντο ή ικανότητα πολύ υπεράνω από ό,τι είναι φυσικό ή εξηγήσιμο.

Ένα «παιδί ιδιοφυΐα» είναι όπως ένα πολύ κανονικό παιδί, που όμως έχει, από μικρή ηλικία, μια φαινομενικά έμφυτη ικανότητα να μάθει μια συγκεκριμένη επιδεξιότητα ή τέχνη με ένα πολύ μεγάλο ρυθμό ταχύτητας, και έχει τέτοια δεξιότητες και μαεστρία, που μπορεί να δώσει μια παράσταση της επιδεξιότητας του στο επίπεδο ενός άριστα εκπαιδευμένου ενήλικα σε ένα πολύ απαιτητικό πεδίο γνώσης.

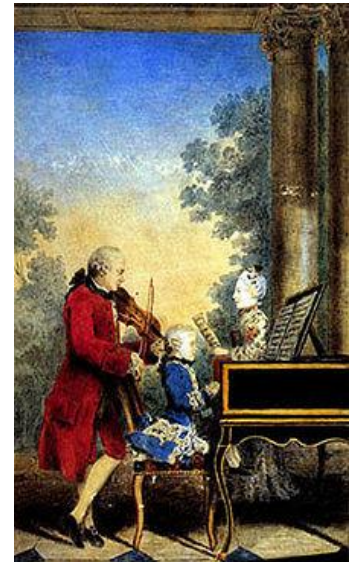
Κλασικά παραδείγματα ιδιοφυϊών περιλαμβάνουν τον Γερμανό συνθέτη Μότσαρτ, που ήταν ικανός να κάνει απλές μουσικές συνθέσεις στην ηλικία των τεσσάρων χρονών, να δίνει συναυλίες μπροστά σε ευρωπαϊκές βασιλικές οικογένειες στην ηλικία των πέντε χρονών, να συνθέτει όπερα στην ηλικία των οχτώ χρονών, να δίνει συναυλίες σε σχεδόν όλες τις ευρωπαϊκές χώρες στην ηλικία των δέκα χρονών και να συνθέτει ολόκληρες συμφωνίες στην εφηβεία του, καθώς επίσης και τον Γάλλο μαθηματικό και φιλόσοφο Μπλεζ Πασκάλ του 17ου αιώνα, που κατόρθωσε να περιγράψει ένα νέο γεωμετρικό σύστημα όταν ήταν 11 χρονών.

Οι ιδιοφυΐες δεν γεννιούνται με την ικανότητα να γράφουν μουσική ή να καταλαβαίνουν την πολυπλοκότητα της γεωμετρίας: πρέπει και αυτοί να μάθουν με τον ίδιο τρόπο όπως κάθε άλλος μαθαίνει. Η διαφορά είναι η ταχύτητα με την οποία μαθαίνουν, και η ικανότητά τους να κατανοήσουν το υλικό μάθησης τόσο εύκολα.

Πολλές ιδιοφυΐες έχουν καταδείξει μια δυνατότητα να αφομοιώνουν υλικό μάθησης πολλών χρόνων σε μια περίοδο μερικών μηνών και να έχουν μαεστρία (απόλυτο έλεγχο) ενός συγκεκριμένου κλάδου γνώσης πολλά χρόνια πριν από τους συνηθισμένους τους.

Ενώ η σύγχρονη επιστήμη αποδίδει αυτά τα σπάνια χαρίσματα στην απλή χημεία του εγκεφάλου, κάτι που επιφανειακά ισχύει μέχρι σε ένα σημείο, αποτυγχάνει να απαντήσει στην ερώτηση γιατί οι εγκεφαλοι των ιδιοφυϊών είναι συναρμολογημένοι διαφορετικά από άλλους ανθρώπους, ή, ακριβέστερα, με ποιο τρόπο είναι διαφορετικά συναρμολογημένοι. Μήπως αιτία είναι κάποια γενετική μετάλλαξη ή ένας συνδυασμός του DNA, μια πιθανότητα στο ένα εκατομμύριο; Και αν είναι έτσι, γιατί δεν φαίνεται να επηρεάζει με παρόμοιο τρόπο τα αδελφία τους; Ή μήπως είναι η επίδραση του περιβάλλοντος (οικογένεια, συγγενείς, φίλοι, κ.λπ.) που παίζει σπουδαίο ρόλο;

Ή θα μπορούσε η αιτία να είναι ότι αυτοί οι καταπληκτικοί άνθρωποι κατέχουν την αξιοπερίεργη ικανότητά τους επειδή την έχουν εξασκήσει από πριν; Δηλαδή, θα μπορούσε ένα παιδί που παρουσιάζει ένα ιδιαίτερο χάρισμα για τη γεωμετρία, όχι όμως για την μουσική, κ.λπ., να ήταν καθηγητής μαθηματικών σε μια προηγούμενη ζωή του; Ήταν ο Μότσαρτ ικανός να ολοκληρώσει τους καταπληκτικούς άθλους της μουσικής του επειδή,

Ο μικρός Mozart παίζει στο πιάνο ενόσω σε περιοδεία στην Ευρώπη με την οικογένειά του.

όπως ακριβώς ο ίδιος ισχυριζόταν, ήταν μουσικός, όχι σε μία, αλλά σε πολλές προηγούμενες ζωές του;⁷ Είναι δυνατόν μια ζωή μάθησης να μπορεί, κατά κάποιον τρόπο, να επιβιώσει μετά τον θάνατο και να εκδηλωθεί στην επόμενη ζωή;

Οποιοσδήποτε έχει κάποτε δοκιμάσει να παίξει ένα μουσικό όργανο, όπως πιάνο, κ.λπ., γνωρίζει ότι χρειάζονται χρόνια για να γίνει καλός σε αυτό, ακόμη και με επιμελή εξάσκηση και αφοσίωση. Χρειάζονται ακόμη πολύ περισσότερα χρόνια για να έχει απόλυτη δεξιοτεχνία, έλεγχο και μαεστρία σε αυτό, και μπορεί στην πραγματικότητα να χρειαστούν πολύ περισσότερα χρόνια από τη διάρκεια μιας ολόκληρης ζωής για να αναγνωριστεί ως μεγαλοφυΐα. Και όμως, ο Μότσαρτ αναγνωρίστηκε ως μεγαλοφυΐα στην ηλικία των δέκα χρονών χάρη στις δυνατότητες του να συνθέτει μουσική αυθόρμητα και να παίζει σε συναυλίες σε σχεδόν όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, παρά το φυσικά μικρό μέγεθος των δαχτύλων του και τη νεαρή ηλικία του.

Ο Δρ. Stevenson είχε ενδιαφερθεί επίσης για παιδιά με ασυνήθιστες ικανότητες και ταλέντα που δεν φαίνεται να προξενούνται είτε γενετικά ή λόγω του περιβάλλοντος. Ήταν της γνώμης ότι αυτά αποτελούν ισχυρή ένδειξη της μετενσάρκωσης. Όπως ο ίδιος είπε:

«Είναι εύκολο να δει κανείς τις επιδράσεις του περιβάλλοντος όπως, για παράδειγμα, σε τέτοιους συνθέτες όπως ο Μπαχ, ο Μότσαρτ και ο Μπετόβεν, που οι πατέρες τους ήταν εξαιρετικοί μουσικοί. Αλλά τι γίνεται με τον Γκέοργκ Φρίντριχ Χαίντελ; Η οικογένειά του δεν είχε κανένα ευδιάκριτο ενδιαφέρον για την μουσική. Ο πατέρας του μάλιστα την αποθάρρυνε αυστηρά.⁸ Ή πάρτε τις περιπτώσεις της ιδιοφυΐας της Ελίζαμπεθ Φράϊ (Elizabeth Fry), της μεταρρυθμιστριας των φυλακών, και της Φλόρενς Ναϊτινγκέιλ (Florence Nightingale), της ιδρύτριας της σύγχρονης νοσηλευτικής. Και οι δύο έπρεπε να αγωνιστούν για τις επιλεγμένες κλίσεις τους από την παιδική ηλικία και μετέπειτα. Κάποιος μπορεί να βρει ατέλειωτα παραδείγματα που είναι δύσκολο να εξηγηθούν με τις σημερινές θεωρίες μας. Αλλά αν δεχθεί την πιθανότητα της μετενσάρκωσης, τότε μπορεί να σκεφτεί σοβαρά την ιδέα ότι αυτά τα παιδιά καταδεικνύουν ισχυρές αρέσκειες, δυσαρέσκειες, επιδεξιότητες, ακόμη και μεγαλοφυΐα που είναι το λογικό αποτέλεσμα των προηγούμενων εμπειριών. Εγώ έχω βρει παιδιά με επιδεξιότητες που φαίνεται να μεταβιβάστηκαν από μια προηγούμενη ζωή».

George Frederic Handel

Παρόμοιες ιστορίες όπως του Χαίντελ (Handel), κ.λπ., που το περιβάλλον (γονείς, συγγενείς, φίλοι, και ούτω καθεξής) δεν είχε επίδραση στην ζωή τους, είναι η ιστορία, π.χ., των διεθνώς φημισμένων σύγχρονων Ελλήνων μουσικών Δημήτρη Σγούρου και Βαγγέλη (Vangelis) Παπαθανασίου.

⁷ Ο **Mozart** (1756 – 1791) γεννήθηκε σε μια αυστηρά χριστιανική οικογένεια και κοινωνία που όχι μόνο δεν πίστευαν στην έννοια της μετενσάρκωσης αλλά και που την απαγόρευαν. Και όμως, ο ίδιος θυμόταν και μιλούσε για τις προηγούμενες ζωές του, μόνο που, λόγω της χριστιανικής απαγόρευσης, δεν άφησε πολλές λεπτομέρειες στα γραφτά του.

⁸ Ο συνθέτης Georg Friedrich Händel (1685–1759) γεννήθηκε στη Χάλε της Γερμανίας την ίδια χρονιά με τον Johann Sebastian Bach και τον Domenico Scarlatti. Είναι φημισμένος για τις όπερες, τα ορατόρια και τα κονσέρτα του. Η μουσική του ήταν πολύ γνωστή σε πολλούς συνθέτες, συμπεριλαμβανομένων των Haydn, Mozart, and Beethoven. Σύμφωνα με τον John Mainwaring, τον πρώτο βιογράφο του, «ο Handel από μικρό παιδί ανακάλυψε μια τέτοια δυνατή τάση για την μουσική έτσι ώστε ο πατέρας του, που πάντα σκόπευε για αυτόν να σπουδάσει Αστικό Δίκαιο, είχε λόγο να βρίσκεται σε συναγερμό. Του απαγόρευσε αυστηρά να ανακατεύεται με οποιοδήποτε μουσικό όργανο, αλλά ο Handel βρήκε τρόπους να πάρει ένα μικρό πιάνο και να το μεταφέρει κρυφά σε ένα δωμάτιο στην κορυφή του σπιτιού. Σε αυτό το δωμάτιο πήγαινε στα κλέφτικα όταν η οικογένεια κοιμόταν. Έτσι, σε νεαρή ηλικία έγινε ένας επιδέξιος καλλιτέχνης στο πιάνο, αλλά ακόμη και στο εκκλησιαστικό Όργανο».

Γενικά, συνάδελφοι συνθέτες είχαν τον Handel σε μεγάλη υπόληψη, και στον καιρό του και μετέπειτα. Ο Mozart, λέγεται ότι είχε πει για αυτόν, «ο Handel καταλαβαίνει τα εφέ της μουσικής καλύτερα από τον καθένα μας. Όταν αποφασίζει, χτυπάει σαν κεραυνός», και για τον Beethoven (1770 – 1827) ήταν «ο Μαέστρος όλων μας ... ο μεγαλύτερος συνθέτης που ποτέ έζησε. Θα ξεσκεπάζα το κεφάλι μου και θα γονάτιζα μπροστά στον τάφο του».

Ο Δημήτρης Σγούρος

Ο Δημήτρης Σγούρος (Dimitris Sgouros, γεν. στην Αθήνα, 1969) είναι ένας πιανίστας της κλασικής μουσικής. Άρχισε να παίζει πιάνο από πολύ μικρός, έδωσε την πρώτη του δημόσια παράσταση όταν ήταν επτά χρονών, και αργότερα έλαβε επίσημη εξάσκηση στην Αθήνα (8 χρόνων), στο Λονδίνο, και στη Νέα Υόρκη. Στην οικογένειά του δεν υπάρχει ιστορικό ενός μουσι-κού ταλέντου. Και όμως, πολύ επαινεμένος για το μουσικό του ταλέντο ως ιδιοφυΐα, ο Σγούρος είναι τώρα ένας από τους κορυφαίους πιανίστες συναυλιών στον κόσμο. Ο Arthur Rubinstein παρατήρησε ότι ο Σγούρος παρουσίασε «το καλύτερο παίξιμο που έχω ακούσει».

Ο Δημήτρης Σγούρος

Διαβάστε στην Wikipedia την καταπληκτική του ιστορία και δέστε: www.sgouros-pianist.com.

Ο Βαγγέλης Παπαθανασίου

Ο Βαγγέλης (Ευάγγελος Οδυσσεάς Παπαθανασίου, γεν. στον Βόλο, 1943) είναι ένας Έλληνας συνθέτης ηλεκτρονικής jazz, progressive rock, classical, New Age, ambient, και συμφωνικής μουσικής με το καλλιτεχνικό όνομα **Vangelis**.

Κυρίως αυτοδίδακτος μουσικός, άρχισε να συνθέτει όταν ήταν τέσσερα χρονών. Αρνήθηκε να πάρει μαθήματα παραδοσιακού πιάνου, και σε όλη την καριέρα του δεν είχε σημαντική γνώση να διαβάζει ή να γράφει μουσικές νότες. Όταν ήταν έξι χρονών οι γονείς του, που οι ίδιοι δεν είχαν γνώσεις μουσικής, τον έγραψαν τελικά στην Αθήνα σε μια σχολή μουσικής. Ο Βαγγέλης είπε σε μια συνέντευξή του στο περιοδικό *Life*, όταν τον ρώτησαν για την ανικανότητά του να διαβάζει μουσική:

Ο Vangelis

«Όταν οι δάσκαλοί μου με έλεγαν να παίξω κάτι, προσποιόμουν ότι το διάβαζα και το έπαιζα από την μνήμη μου. Δεν τους ξεγελούσα, αλλά δεν με ένοιαζε».

Και όμως, με μια πολυετή καριέρα, συνθέτοντας και ηχογραφώντας περισσότερα από 40 άλμπουμ δίσκων, ο Βαγγέλης θεωρείται από μερικούς κριτικούς μουσικής ως ένας από τους μεγαλύτερους εν ζωή συνθέτες ηλεκτρονικής μουσικής. Έγινε πολύ ξακουστός όταν πήρε το βραβείο «Όσκαρ» για την μουσική του στο φιλμ *Chariots of Fire* (Οι δρόμοι της Φωτίας) το 1982, καθώς και για τις μεγάλες του επιτυχίες στα φιλμ *Blade Runner* και *1492: Conquest of Paradise*. Διαβάστε στην Wikipedia την καταπληκτική του ιστορία και τα πολλά άλλα βραβεία που έχει πάρει.

Τα παιδιά ιδιοφυΐες είναι τόσα πολλά που η Wikipedia δίνει έναν μεγάλο κατάλογο με τον τίτλο '**List of child prodigies**'. Πολλά από αυτά ξεπερνούν σε μαεστρία ακόμη και ενήλικους επαγγελματίες. Τα πεδία γνώσης όπου εξέχουν είναι πολλαπλά, και διαφέρουν από παιδί σε παιδί σύμφωνα με τις κλίσεις τους, όπως:

Επιστήμες: Μαθηματικά, Φυσική, Χημεία, Βιολογία, Ψυχολογία, Ιατρική, Μηχανική.

Τέχνες: Ηθοποιία, Σκηνοθεσία, Μουσική, Λογοτεχνία, Ζωγραφική, Γλυπτική, κ.λπ.

Θεωρητικές Σπουδές: Ακαδημαϊκή, Ηγεσία, Διδασκαλία, Θεολογία, Νομική, Φιλοσοφία, Γλωσσολογία, Μετάφραση.

Παιχνίδια: Σκάκι, κ.λπ.

Αθλητισμός

Μια Σούπερ-μεγαλοφυΐα του Πλανήτη

Από όλες τις ιδιοφυΐες στον κόσμο, ξεχωρίζει στη σημερινή εποχή ο Κιμ Οθνγκ-Γιονγκ (**Kim Ung-Yong**), μια σούπερ-μεγαλοφυΐα από τη Νότια Κορέα που γεννήθηκε το 1962 και είναι ένας από τους πιο έξυπνους ζωντανούς ανθρώπους σήμερα. Στο παρελθόν είχε αναγνωριστεί από το Βιβλίο Παγκόσμιων Ρεκόρ Γκίνες ότι είχε τον υψηλότερο Δείκτη Νοημοσύνης (IQ - Intelligence Quotient) από καθέναν στον πλανήτη, καθώς είχε βαθμολογηθεί με δείκτη νοημοσύνης (IQ) 210. (Η βαθμολόγηση για τον Albert Einstein ήταν 160 IQ και για τον Μπιλ Γκέιτς, πρώην πρόεδρο της Microsoft, ήταν επίσης 160 IQ.)

Ο Kim Ung-Yong (δεξιά)

Λίγο καιρό μετά από την γέννησή του, ο Kim άρχισε να εκδηλώνει καταπληκτική διανοητική ικανότητα. Άρχισε να μιλάει στον τέταρτο μήνα, μπορούσε να συζητάει με ευχέρεια στον έκτο μήνα, και ήταν ικανός να διαβάζει Ιαπωνικά, Κορεατικά, Γερμανικά, και Αγγλικά όταν ήταν δύο χρονών. Εξάλλου, του χρειαζόταν μόνο ένας μήνας για να μάθει μια ξένη γλώσσα.

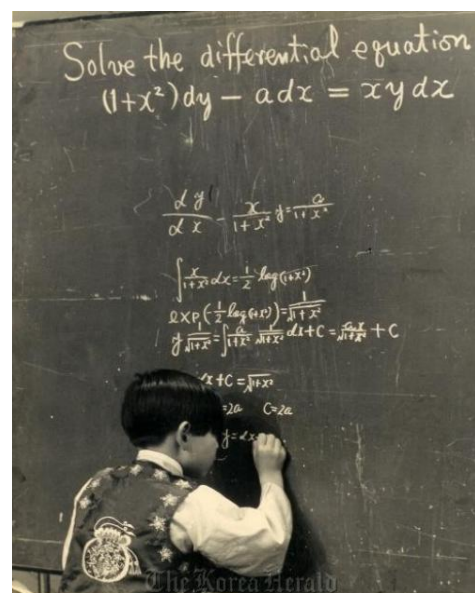
Όταν ήταν δύο χρονών και επτά μηνών έμαθε μαθηματικές έννοιες ακέραιου και διαφορικού λογισμού. Από την ηλικία των 3 χρονών μέχρι των 6, έγινε φιλοξενούμενος φοιτητής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Hanyang (N. Κορέα).

Στο έβδομο έτος των γενεθλίων του, έλυσε πολύπλοκα μαθηματικά προβλήματα ακέραιου και διαφορικού λογισμού στην Ιαπωνική τηλεόραση. Λίγο αργότερα κατέδειξε, στην Ιαπωνική τηλεόραση, την ευχέρειά του σε 8 γλώσσες: στα Κινέζικα, Ισπανικά, Βιετναμέζικα, Ταγκαλόγκ, Γερμανικά, Αγγλικά, Ιαπωνικά και Κορεατικά.

Ακόμη και από την πρώιμη παιδική του ηλικία είχε αρχίσει να γράφει ποίηση και ήταν ένας εκπληκτικός ζωγράφος.

Στην ηλικία των επτά χρονών προσκλήθηκε στην Αμερική από την NASA. Τελείωσε τις πανεπιστημιακές του σπουδές, παίρνοντας τελικά το διδακτορικό του (Ph.D) στη Φυσική στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Κολοράντο, προτού καν γίνει 15 χρονών.

Κατά την διάρκεια των πανεπιστημιακών του σπουδών, άρχισε το ερευνητικό του έργο στη NASA και συνέχισε το έργο αυτό μέχρι την επιστροφή του στη Ν. Κορέα το 1978, όπου αποφάσισε να αλλάξει από τη Φυσική στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών και τελικά έλαβε ένα διδακτορικό (Ph.D.) και στον τομέα αυτόν από το Εθνικό Πανεπιστήμιο Chungbuk (N. Κορέα). Έκανε τελικά περίπου 90 δημοσιεύσεις σχετικά με την Υδραυλική σε επιστημονικά περιοδικά. Από το 2007 είναι μέλος του επιπρόσθετου διδακτικού προσωπικού στο Εθνικό Πανεπιστήμιο Chungbuk.

7-year-old Kim Ung-yong solves a differential equation on Japan's Fuji TV, 1969

Ένα άλλο παράδειγμα παιδιών με ιδιοφυΐα είναι η Γουέντι Βο (**Wendy Vo**).

Στην ηλικία των 8 ετών πολλά παιδιά κατέχουν μετά βίας μόλις μία γλώσσα. Η Wendy Vo, όμως, μιλάει και διαβάζει άπταιστα 11 γλώσσες: Αγγλικά, Ισπανικά, Κινέζικα, Γαλλικά, Ιαπωνικά, Αραβικά, Ρωσικά, Καντονέζικα, Πορτογαλικά και Βιετναμέζικα (την μητρική γλώσσα των γονιών της).

Σπουδάζει επίσης μουσική από την ηλικία των 4 χρονών και συνθέτει μουσική από 5 χρονών. Έχει δημιουργήσει ένα CD με 14 μελωδίες που συνέθεσε στην ηλικία των 6 και 7 χρονών, ενώ έχει ακόμη συνθέσει δεκάδες ακόμη τραγούδια.

Η Ιδιοφυΐα Wendy Vo, 8 χρονών.

Έχει επίσης την τιμή να είναι το πιο νεαρό μέλος του Αμερικανικού Συλλόγου Συνθετών, Συγγραφέων και Εκδοτών (ASCAP). Τον Ιανουάριο 2008, επιλέχθηκε από το διάσημο αμερικανικό περιοδικό forbes.com ως ένα από τα 10 πιο νεαρά «πρότυπα προς μίμηση» στην Αμερική.

Μπορεί να διαβάσει ακόμη κανείς στην Wikipedia για τον William Crotch (1775-1847) που στην ηλικία των 3 ετών, έγινε συνθέτης και ο πρώτος Διευθυντής της βρετανικής Βασιλικής Ακαδημίας Μουσικής (*Principal of the Royal Academy of Music*): για τη γεννημένη το 1995 Ιαπωνίδα πιανίστρια Aimi Kobayashi, που στην ηλικία των 3 ετών έπαιζε σε συναυλίες και στην ηλικία των 7 ετών με ορχήστρες: για τον γεννημένο το 2000 Γερμανο-Νιγηριανό βιολιστή Akim Camara, που ήδη στην ηλικία των 2 ετών, φορώντας ακόμη πάνες, έπαιζε βιολί στη Σχολή Μουσικής Marzahn Hellersdorf, ή για τόσες άλλες καταπληκτικές ιδιοφυΐες.

5. Επαληθεύσιμες Αναμνήσεις Προηγούμενης Ζωής σε Ενήλικες

Ένας άλλος τομέας αποδεικτικών στοιχείων για την μετενσάρκωση και ίσως ο πιο γνωστός είναι οι αναμνήσεις μιας προηγούμενης ζωής που αποκτιούνται μέσω του **υπνωτισμού**, δηλαδή με Παλινδρόμηση σε Προηγούμενες Ζωές (*Past Life Regression*) και οι οποίες παρουσιάζουν επαληθεύσιμες λεπτομέρειες.

Άτομα υπνωτισμένα είναι σε θέση να θυμηθούν μερικές φορές πολύ συγκεκριμένες και ακριβείς προσωπικές λεπτομέρειες των προηγούμενων ζώων τους, όπως ολόκληρα τα ονόματα τους, τον τόπο κατοικίας με την ακριβή οδό και διεύθυνση, τα επαγγέλματα, τα ονόματα των συζύγων και οικογενειακών μελών, και άλλες σχετικές λεπτομέρειες μιας προηγούμενης ζωής, που έχουν επαληθευθεί ότι είναι σωστές.

Διάσημοι υπνοθεραπευτές, όπως ο Δρ. Μάικλ Νιούτον (Michael Newton) ή ο Δρ. Μπράιαν Γουάις (Brian Weiss), έχουν βοηθήσει χιλιάδες ανθρώπους να ανακτήσουν πληροφορίες από τις προηγούμενες ζωές τους (ακόμη και από την περίοδο «μεταξύ-ζώων» τους) με τον τρόπο του υπνωτισμού.

Η Περίπτωση της Γερμανίδας Lisa Bach

Ένα έξοχο παράδειγμα είναι η πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση της Λίζα Μπαχ (**Lisa Bach**), εμπειρογνώμονα διαχείρισης (management expert), μιας Γερμανίδας που για περίπου πέντε χρόνια είχε το ίδιο όνειρο— ότι φορούσε ένα αρχαίο μακρύ γκριζο φόρεμα που δεν ταιρίαζε καθόλου στην σημερινή εποχή ή στην εποχή της γιαγιάς της. Θέλοντας να μάθει τι νόημα έχει το όνειρο της που ξαναπαρουσιαζόταν τόσο συχνά, επισκέφθηκε την Ούρσουλα Ντεμαρσέλς (**Ursula Demarsels**), μια γνωστή θεραπεύτρια μέσω παλινδρόμησης (*regression therapist*), και απόφοιτη της Οργάνωσης του Δρος Michael Newton. Διαπίστωσε έτσι ότι σε μια πολύ προηγούμενη ζωή της ήταν η Ελίζαμπεθ φον Θίριγκεν (**Hl. Elisabeth von Thüringen**), μια Ουγγαρέζα πριγκίπισσα που γεννήθηκε το 1207 στο βασιλικό κάστρο κάστρο Σαροσπατάκ της Ουγγαρίας. Μετά από την ηλικία των τεσσάρων χρονών έζησε στο βασιλικό κάστρο Wartburg über Eisenach όπου τελικά έγινε η σύζυγος του Βασιλιά Λουδοβίκου 4ου της Θουριγγίας (**Ludwig IV. von Thüringen**) και τα τελευταία χρόνια της τα πέρασε στο Marburg an der Lahn, όπου πέθανε το 1231.

Η **Ursula Demarsels** και ένα τηλεοπτικό συνεργείο διερεύνησαν την υπόθεση. Διάσημοι τοπικοί ιστορικοί και χρονογράφοι επαλήθευσαν την καταπληκτική εσωτερική γνώση της, καθώς μόνο ειδικοί ξέρουν για τις τοποθεσίες και τα ιστορικά γεγονότα εκείνης της εποχής και της προσωπικής ζωής της πριγκίπισσας **Hil. Elisabeth von Thüringen**, που τόσο καλά τα ήξερε η Lisa Bach μετά την παλινδρόμηση μέσω ύπνωσης— μια γνώση που, όπως λέει η ίδια, δεν την βρήκε στα βιβλία ή στο διαδίκτυο, επειδή ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε ούτε για τις απόκρυφες επιστήμες ούτε για την ιστορία. Οι εμπειρογνώμονες που ερεύνησαν την περίπτωση της, έμειναν κατάπληκτοι με τις λεπτομέρειες που ήξερε.

Η περίπτωση της Lisa Bach είναι μια αρκετά ακαταμάχητη ένδειξη μετενσάρκωσης διαμέσου ύπνωσης εξαιτίας της επαληθευμένης από ιστορικούς και χρονογράφους εσωτερικής γνώσης της και των πολλών εκπληκτικών και πραγματικών γεγονότων που η Lisa Bach αποκάλυψε για τη ζωή της **Hil. Elisabeth von Thüringen**. Η έρευνα επίσης έχει γίνει από την Ursula Demarsels, την πολύ σεβαστή υπνοθεραπεύτρια που είναι μια κορυφαία εμπειρογνώμων για ιστορικά επαληθευμένες μετενσαρκώσεις σε πολλά τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ, που τα έχουν δει πάνω από 10 εκατ. θεατές.

Το εντυπωσιακό ντοκιμαντέρ για την Lisa Bach μπορεί να το δει κανείς στο:

<https://www.youtube.com/watch?v=jZfEhUQTxRM> Μέρη 1, 2, 3 (αγγλικοί υπότιτλοι)

6. Δημογραφικές⁹ μελέτες

Οι δημογραφικές μελέτες άρχισαν από την ψυχολόγο και υπνοθεραπεύτρια Δρα Έλεν Γουάμπαχ (Helen Wambach). Η ίδια παρακινήθηκε αρχικά από την επιθυμία να διαψεύσει την μετενσάρκωση, άρχισε στα τέλη της δεκαετίας του 1960 μια σειρά πειραμάτων που εξέταζαν την δημογραφική ομοιομορφία των αναμνήσεων προηγούμενων ζώων.

Πολλές προσωπικές εμπειρίες που είχε με χιλιάδες άτομα, τα οποία είχαν περιγράψει τις προηγούμενες ζωές τους σε διάφορες αρχαίες εποχές ενόσω βρίσκονταν σε ύπνωση, της κίνησαν την περιέργεια και θέλοντας να μάθει αν υπάρχει κάτι περισσότερο σε αυτές τις περιγραφές από απλή φαντασία, σκέφτηκε ότι θα ήταν ενδιαφέρον να συγκρίνει τέτοιες περιγραφές με ανθρωπολογικές, κοινωνιολογικές και αρχαιολογικές μελέτες που έχουν γίνει δημογραφικά για πολιτισμούς τους οποίους αυτά τα άτομα ανέφεραν, έτσι ώστε να εξετάσει αν πραγματικά υπήρχε κάποια δημογραφική ομοιομορφία με τις αναμνήσεις τους.

Για παράδειγμα, αν υπήρχε απόδειξη ότι η αναλογία των φύλων και των κοινωνικών τάξεων στις περιγραφές προηγούμενων ζώων είναι ασυμβίβαστη με αυτήν που οι ανθρωπολόγοι και οι κοινωνιολόγοι έχουν ήδη υπολογίσει, αυτό θα έδειχνε ότι τα άτομα που εξέταζε, επινόησαν ιστορίες ή ονειροπολούσαν απρόσεκτα. Αν όμως, από την άλλη πλευρά, υπήρχε απόδειξη ότι στις περιγραφές τους υπάρχει συμβατότητα με τα γνωστά δημογραφικά στοιχεία, αυτό θα έδινε σημαντική σοβαρότητα στην ιδέα ότι οι άνθρωποι συνεχίζουν να ζουν διαμέσου του μηχανισμού των πολλαπλών επαναγεννήσεων, επειδή η μοναδική εναλλακτική πιθανότητα ότι κυριολεκτικά χιλιάδες άτομα είχαν αυθόρμητα επινοήσει με την φαντασία τους αναμνήσεις προηγούμενων ζώων που είναι δημογραφικά σωστές και ακριβείς, θα ήταν στατιστικά και λογικά αβάσιμη.

Με αυτόν τον στόχο στον νου της, άρχισε να παλινδρομεί (υπνωτίζει) εθελοντές στην ανάμνηση των προηγούμενων ζώων τους και μετά κατέγραφε προσεκτικά τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες από κάθε εμπειρία. Παίρνο-

⁹ **Δημογραφία** είναι η μελέτη των ανθρωπίνων πληθυσμών, περιλαμβανομένου του μεγέθους, της αύξησης, της πυκνότητας, και της διανομής των πληθυσμών, ακόμη και των στατιστικών στοιχείων σχετικά με την γέννηση, το φύλο, τον γάμο, την ασθένεια, και τον θάνατο.

ντας συνέντευξη από 1.088 άτομα σε μια περίοδο δέκα χρόνων, ρώτησε κάθε άτομο για το φύλο, την φυλή τους, την οικονομική τους κατάσταση και άλλες εγκόσμιες λεπτομέρειες της καθημερινότητας των προηγούμενων ζωών τους όπως τις θυμούνταν στην εποχή του 500 π.Χ., του 1ου αιώνα μ.Χ., του 500 μ.Χ. και του 1500 μ.Χ.

Αυτό που η Δρ. Wambach διαπίστωσε από τα δεδομένα, ήταν ότι οι πληροφορίες που απέκτησε αποδείχθηκαν εντυπωσιακά συμβατές με αυτά που οι δημογράφοι γνωρίζουν για το αρχαίο παρελθόν. Για παράδειγμα, καθώς η πλειονότητα των ατόμων της Δρος Wambach ήταν γυναίκες (σε μια αναλογία περίπου 3 προς 1) και προϋποθέτοντας ότι οι περισσότεροι άνθρωποι θα ήταν απίθανο να φανταστούν τον εαυτό τους να είναι ένα μέλος του αντίθετου φύλου, θα έπρεπε να υπάρχει ένας δυσανάλογα μεγαλύτερος αριθμός ατόμων που θυμάται τον εαυτό του ότι ήταν γυναίκες παρά άνδρες σε μια προηγούμενη ζωή. Αντί γι' αυτό, της προκάλεσε μεγάλη έκπληξη όταν βρήκε ότι ένας μεγάλος αριθμός γυναικών θυμούνταν ότι στις προηγούμενες ζωές τους ήσαν άνδρες (μαζί με έναν μικρότερο αριθμό ανδρών που θυμούνταν ότι στις προηγούμενες ζωές τους ήσαν γυναίκες). Έτσι ώστε, όταν οι αριθμοί τελικά υπολογίστηκαν, αντιστοιχούσαν σε μια ακριβή αναλογία ανδρών/γυναικών 50,6%/49,4% σε κάθε χρονική εποχή που η Wambach είχε καταγράψει—μια αναλογία που συμφωνεί ακριβώς με τη βιολογική επιστημονική πραγματικότητα.

Αν αυτές οι «αναμνήσεις» βασίζονταν σε καθαρή φαντασία, μια τέτοια ακριβής αναλογία ανδρών/γυναικών πρέπει να ήταν αδύνατο να επιτευχθεί, γεγονός που δείχνει ότι μέσα στις καταγραφές της υπήρχε πραγματικά ένας μεγάλος αριθμός γνήσιων και αυθεντικών αναμνήσεων προηγούμενων ζωών.

Επιπλέον, οι αναλογίες ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις αποδείχθηκαν όχι μόνο εντυπωσιακά βάσιμες, αλλά και σύμφωνες με τις δημογραφικές μελέτες. Ο Δρ. Wambach είπε στα υπνωτισμένα άτομά της να διηγηθούν αν ήταν φτωχοί, μεσαίας τάξης ή ανώτερης τάξης σε μια προηγούμενη ζωή, υποθέτοντας ότι ένας δυσανάλογος αριθμός των ατόμων θα διάλεγαν πιο ενδιαφέρουσες ή οικονομικά άνετες ζωές, κάτι που θα έδειχνε έντονα ότι οι «αναμνήσεις» τους είχαν επινοηθεί. Προς μεγάλη της έκπληξη ωστόσο, τα περισσότερα άτομα θυμούνταν ότι είχαν ζήσει συνηθισμένες, ακόμη και μονότονες ζωές, συχνά σε απελπιστική φτώχεια. Στην πραγματικότητα, λιγότεροι από 10% (το ένα δέκατο) των ατόμων θυμούνταν ότι είχαν ζήσει έναν τρόπο ζωής ανώτερης κοινωνικής τάξης, και περίπου το ένα τέταρτο έως ένα τρίτο θυμούνταν ότι ήταν τεχνίτες ή έμποροι (μεσαία τάξη) σε μια προηγούμενη ζωή τους— κάτι που ήταν πολύ συμβατό με τις κοινωνιολογικές μελέτες από τις διάφορες ιστορικές εποχές που εξέτασε.

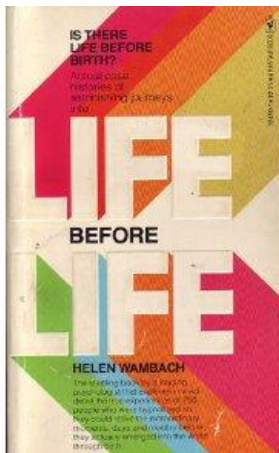
Τα στοιχεία της, συνεπώς, εκτός του ότι κατέδειξαν μια ανεξήγητη συμβατότητα με τις αποδεκτές επιστημονικές προσδοκίες, κατέστρεψαν επίσης την διαδεδομένη αντίληψη ότι οι περισσότεροι άνθρωποι θυμούνται ότι έζησαν προηγούμενες ζωές ως διάσημοι ή πλούσιοι (το σύνδρομο του Ναπολέοντα.)

Άλλες λεπτομέρειες αποδείχθηκαν επίσης ακριβείς. Τα άτομα περιέγραψαν συχνά την αρχιτεκτονική, τα είδη ενδυμασίας, ακόμη και τα χρησιμοποιούμενα νομίσματα, με τρόπο που ήταν συμβατός με αυτά που οι αρχαιολόγοι ξέρουν για το παρελθόν. Ακόμη και εγκόσμιες λεπτομέρειες, όπως τα είδη υποδημάτων που χρησιμοποιούσαν, τα σκεύη του φαγητού, η κύρια τροφή και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούσαν για να μαγειρεύουν το φαγητό τους—λεπτομέρειες που ακόμη και ένας απατεώνας θα ήταν απίθανο να τις σκεφτεί— αποδείχθηκαν επίσης συμβατές με τα γνωστά ιστορικά αρχεία.

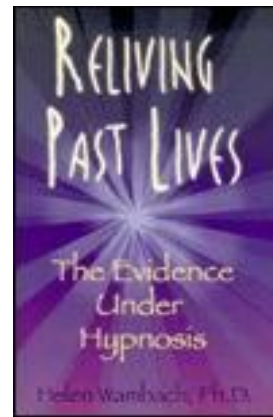
Επιπλέον, η φυλετική κατανομή και τα φυλετικά ποσοστά αποδείχθηκαν επίσης σωστά, καταδεικνύοντας ξανά ότι είτε μια από τις πιο διαδεδομένες και προσεκτικές φάρσες ήταν προσχεδιασμένη, ή ότι ίσως οι άνθρωποι πραγματικά ζουν περισσότερες από μια ζωές. Καμία άλλη εξήγηση δεν φάνηκε πιο πειστική παρά από την δεύτερη. Το συμπέρασμα της Δρος Helen Wambach ήταν:

«Δεν πιστεύω στην μετενσάρκωση—την ξέρω!» (Wambach, 1978).

Δύο από τα δημοφιλή βιβλία που η Δρ. Helen Wambach έχει δημοσιεύσει είναι:

ΖΩΗ ΠΡΙΝ ΤΗΝ [ΠΑΡΟΥΣΑ] ΖΩΗ

ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΕΣ ΖΩΕΣ

Τα Αποδεικτικά Στοιχεία υπό την Επήρεια της Ύπνωσης

Διαλογισμός (Meditation)

Ενώ η ύπνωση είναι ένας σύγχρονος τρόπος για την παλινδρόμηση σε προηγούμενες ζωές και τα άτομα κάτω από την υποσυνείδητη επιρροή της ύπνωσης δεν έχουν έλεγχο της εμπειρίας τους, ορισμένες ειδικευμένες πρακτικές διαλογισμού διευκολύνουν κάποιον να έχει όχι μόνο απόλυτα αυτοσυνείδητο και συστηματικό έλεγχο της εμπειρίας αλλά και πολύ βαθιά γνώση της αλληλοσύνδεσης, αλληλοεπίδρασης και αλληλεξάρτησης αμέτρητων προηγούμενων ζωών διαδοχικά. Επιπλέον, ο διαλογισμός είναι πιο αρχαίος αλλά και ο πιο δυναμικός τρόπος να έχει κάποιος προσωπική εμπειρία της μετενσάρκωσης από πρώτο χέρι.

Αυτό επιτυγχάνεται διαμέσου αυτοσυγκέντρωσης που μπορεί να αναπτυχθεί βαθμιαία στο υψηλό επίπεδο της 1^{ης}, 2^{ης}, 3^{ης}, και τελικά της ανώτερης 4^{ης} έκστασης. Όταν κάποιος επιτύχει μαεστρία της 4^{ης} έκστασης, τότε ο αυτοσυγκεντρωμένος του νους εξαγνίζεται, είναι καθαρός, ακηλίδωτος, απελευθερωμένος από ατέλειες, ευλύγιστος, ευχείριστος, σταθερός, και ατάραχος. Έτσι τον κατευθύνει στη γνώση της ανάμνησης των προηγούμενων ζωών, και μπορεί να αναθυμηθεί πολλαπλές προηγούμενες ζωές, όπως μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους της συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους της διαστολής του και πολλούς κοσμικούς κύκλους της συστολής και διαστολής του σύμπαντος: «Τέτοιο ήταν το όνομά μου σε εκείνη την ζωή, τέτοιο το σόι μου, τέτοια η μορφή μου, τέτοια η τροφή μου, τέτοια η εμπειρία μου της ευτυχίας και του πόνου, τόσο το όριο της ζωής μου· και πεθαίνοντας εκεί ξαναγεννήθηκα αλλού. Και εκεί επίσης, τέτοιο ήταν το όνομά μου σε εκείνη την ζωή, τέτοιο το σόι μου, τέτοια η μορφή μου, τέτοια η τροφή μου, τέτοια η εμπειρία μου της ευτυχίας και του πόνου, τόσο το όριο της ζωής μου· και πεθαίνοντας εκεί επαναγεννήθηκα εδώ.» Έτσι, μπορεί να αναθυμη-

θεί τις πολλαπλές ζωές του με όλες τις όψεις και λεπτομέρειες τους.

Επίσης, μπορεί να κατευθύνει το νου του στην γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης άλλων όντων. Μπορεί να δει όντα που πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, άλλα σε άθλια κατάσταση και άλλα σε ευτυχισμένη, άλλα όμορφα και άλλα άσχημα, άλλα τυχερά και άλλα άτυχα, και πώς αυτά μεταναστεύουν από ζωή σε ζωή σύμφωνα με τις **πράξεις** τους έτσι: «Αυτά τα όντα που κακοσυμπεριφέρονταν με το σώμα, την ομιλία και το νου, που έβριζαν άλλους, που είχαν λανθασμένες ιδέες και που εφάρμοζαν λανθασμένες ιδέες στις πράξεις τους, επαναγεννήθηκαν μετά το θάνατο τους σε άθλια κατάσταση, στην κακομοιριά. Αυτά τα όντα όμως που καλοσυμπεριφέρονταν με το σώμα, την ομιλία και το νου, που δεν έβριζαν άλλους, που είχαν σωστές ιδέες και που εφάρμοζαν σωστές ιδέες στις πράξεις τους, ξαναγεννήθηκαν μετά το θάνατο τους σε ευνοϊκή κατάσταση, στην καλομοιριά.» Έτσι, μπορεί να δει πώς τα όντα μεταναστεύουν από ζωή σε ζωή σύμφωνα με τις **κακές ή καλές τους πράξεις**.¹⁰

Ένα άλλο είδος διαλογισμού που ονομάζεται διόραση (*insight*), αναλύει την εμπειρία των παρελθουσών, τωρινών και μελλοντικών ζωών σε αιτίες και συνέπειες (*cause and effect*) και αποκαλύπτει τις νοητικές και υλικές ενέργειες και τον μηχανισμό που κινητοποιούν την μετενσάρκωση έτσι ώστε, μετά από την πλήρη κατανόηση του μηχανισμού, μπορεί κάποιος, αν έτσι θέλει, να σταματήσει τη μετενσάρκωση για πάντα με το να εξουδετερώσει τον μηχανισμό αυτό.

Είναι δυνατόν, αλλά όχι πάντα πολύ εύκολο, για πολλούς ανθρώπους να δουν και, πραγματικά, να επαληθεύσουν τις προηγούμενες ζωές τους. Ο λόγος είναι ότι η φύση του αγύμναστου νου είναι τέτοια που δεν επιτρέπει στους περισσότερους ανθρώπους να τις αναθυμηθούν. Ο νους τους παρεμποδίζεται από πέντε πνευματικά εμπόδια:

1. επιθυμία για ηδονικές ή υλικές ευχαριστήσεις,
2. θυμό,
3. νωθρότητα,
4. ανησυχία, και
5. σκεπτικισμό.

Λόγω αυτών των νοητικών εμποδίων, η διορατικότητά τους είναι δεσμευμένη και έτσι δεν μπορούν να φέρουν στον νου τις προηγούμενες ζωές τους, με τον ίδιο τρόπο που ένας καθρέφτης, όταν καλύπτεται με βρομιά, δεν αντανακλάει μια εικόνα.

Και όπως κάποιος δεν μπορεί να δει τα άστρα την ημέρα, όχι επειδή δεν υπάρχουν στον ουρανό, αλλά επειδή επισκιάζονται από το φως του ήλιου, παρόμοια δεν μπορεί να θυμηθεί προηγούμενες ζωές, όχι επειδή δεν υπάρχουν στο παρελθόν, αλλά επειδή ο νους του επισκιάζεται στο παρόν από πολλές σκέψεις για καθημερινά ζητήματα, γεγονότα, υποθέσεις, περιστάσεις και προβλήματα, δηλαδή τα πνευματικά εμπόδια.

7. Διερεύνηση των Μέντιουμ

Ένας άλλος τομέας επιστημονικά αποδεικτικών στοιχείων για την μετενσάρκωση είναι τα μέντιουμ.

Ένα μέντιουμ (*medium*) είναι ένα ταλαντούχο άτομο που μπορεί να επικοινωνεί με όντα από την μετά-θάνατον-ζωή και άλλες διαστάσεις ύπαρξης. Ως συνήθως όμως, στενόμυαλοι σκεπτικιστές, χωρίς κάποιο αποδεικτικό στοιχείο, έχουν γενικά προσπαθήσει να υποβαθμίσουν τα επιτεύγματα των μέντιουμ, υποδηλώνοντας ότι όλα τα μέντιουμ είναι είτε απατεώνες που εκμεταλλεύονται τους αφελείς, ή είναι νοητικά παραπλανημένα.

Ενώ αναμφίβολα υπάρχουν κάποιοι που αυτοαποκαλούνται «μέντιουμ» και είναι τίμιοι αλλά λιγότερο ειδικευ-

¹⁰ Όπως είπε και ο Αριστοτέλης, «Είμαστε αυτό που επανειλημμένα πράττουμε».

μένοι, και κάποιοι που εξαπατούν και λενε ψέματα για κερδοσκοπικούς σκοπούς, ωστόσο υπάρχουν επίσης πραγματικά και γνήσια μέντιουμ που τα επιτεύγματά τους έχουν συγκλονίσει τον κόσμο με εκπληκτικά ακριβείς πληροφορίες.

Η γενική εντύπωση που οι υλιστές επικριτές προσπαθούν να περάσουν στην κοινή γνώμη είναι ότι όλα τα μέντιουμ χρησιμοποιούν «ψυχρή ανάγνωση», δηλαδή ασαφείς προτάσεις, υποθέσεις και έξυπνες παρατηρήσεις του πελάτη, ή «μαζική ύπνωση» του ακροατηρίου.

Ωστόσο, όταν κάποιος ερευνήσει την εκτενή βιβλιογραφία για τα μέντιουμ, χρησιμοποιώντας το ίδιο τεστ αξιοπιστίας που οι ιστορικοί χρησιμοποιούν για να εξακριβώσουν αν ορισμένα γεγονότα πραγματικά συνέβησαν, υπάρχει μια εντυπωσιακή συλλογή αποδεικτικών στοιχείων που δείχνουν ότι έχουν υπάρξει γνήσια μέντιουμ στο παρελθόν και στο παρόν, που έχουν συσσωρεύσει ένα εκπληκτικό αριθμό αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων για την επιβίωση της ατομικής προσωπικότητας μετά τον θάνατο.

Είδη Μέντιουμ

Υπάρχουν πολλά είδη μέντιουμ που κατέχουν διαφορετικά είδη ψυχικών φαινομένων. Μερικά από αυτά είναι:

1. Πνευματικά Μέντιουμ

Το πιο κοινό είδος των μέντιουμ στις μέρες μας είναι τα πνευματικά μέντιουμ που επικοινωνούν με εσωτερική όραση ή γνώση, διακοή, αυτόματη γραφή και αυτόματη ομιλία.

2. Μέντιουμ Αυτούπνωσης

Τα μέντιουμ αυτούπνωσης είναι αυτά που χάνουν τις αισθήσεις τους και μια εντελώς διαφορετική οντότητα καταλαμβάνει το σώμα του μέντιουμ προσωρινά.

3. Σωματικά Μέντιουμ

Τα σωματικά μέντιουμ μπορούν να παράγουν χτύπους, να ανυψώνονται στον αέρα και να μετακινούν υλικά αντικείμενα. Μερικά σπάνια σωματικά μέντιουμ μπορούν να παράγουν ανεξάρτητη απευθείας φωνή, όπως η φωνή από τους πεθαμένους που μιλάει στους συγγενείς τους όπως μιλούσαν ενόσω ήταν ζωντανοί, ανεξάρτητα από τις φωνητικές χορδές του μέντιουμ.

4. Μέντιουμ Υλοποίησης

Σπανιότερα ακόμη σήμερα είναι τα μέντιουμ υλοποίησης, που στην παρουσία τους εμφανίζονται πραγματικά υλικά αντικείμενα, αλλά ακόμη και τα πραγματικά πνεύματα πεθαμένων ανθρώπων και ζώων που μπορούν να αναγνωριστούν από τους συγγενείς ή κατόχους τους.

5. Μέντιουμ Μεταμόρφωσης

Τα μέντιουμ μεταμόρφωσης είναι αυτά που εκλύουν εκτόπλασμα από το πρόσωπό τους και έτσι άλλα πρόσωπα πεθαμένων ανθρώπων εμφανίζονται, που μπορούν να αναγνωριστούν από τους συγγενείς τους, ή άλλα μέρη του σώματος του μέντιουμ φαίνονται να αλλάζουν για να μοιάζουν με το πνεύμα που επικοινωνεί.

Σπάνια Ταλαντούχα Μέντιουμ

Είναι εξαιρετικά σπάνιο να συναντήσει κανείς ένα πολύ ταλαντούχο μέντιουμ. Ο Τζορτζ Μικ (George Meek), ένας Αμερικανός μηχανικός και ψυχικός ερευνητής, πέρασε 16 χρόνια ταξιδεύοντας σε διάφορες χώρες—από το 1971 μέχρι το 1987—και προσπάθησε να βρει το πιο ταλαντούχα μέντιουμ στον κόσμο. Ανέφερε ότι σε όλα αυτά τα χρόνια βρήκε μόνο έξι αξιοθαύμαστα μέντιουμ, κανένα από τα οποία ποτέ δεν διαφήμιζε τις ψυχικές του ικανότητες ούτε έπαιρνε χρήματα για τις υπηρεσίες του. Τα κίνητρα του μέντιουμ είναι πολύ σημαντικά για τη διατήρηση των ικανοτήτων και της ποιότητας του—καθώς το Εγώ και η επιθυμία απόκτησης κύρους μπορεί πραγματικά να οδηγήσει στην μείωση των δυνάμεων του μέντιουμ, έτσι που αυτό να έρχεται πια σε επαφή με

λιγότερο αναπτυγμένα πνευματικά όντα. Το 1988 ο Μικ έγραψε το βιβλίο «After We Die, What Then?» («Μετά το θάνατο μας, Τι συμβαίνει;»), όπου παρουσιάζει στοιχεία για την επιβίωση της συνείδησης.

Το Πιο Διερευνημένο Μέντιουμ από Όλα

«Δεν θα διαπράξω την μοντέρνα ηλιθιότητα με το να
θεωρώ ως απάτη οτιδήποτε δεν μπορώ να εξηγήσω».

C. G. Jung, Ελβετός Ψυχίατρος

Ένα από τα πιο θαυματικά και εξαιρετικά διανοητικά μέντιουμ που έζησε ποτέ, ήταν η Αμερικανίδα Λεονόρα Πάιπερ (Leonora **Piper**) από τη Βοστώνη. Κανένας, ούτε ακόμη και ο πιο σκληρός σκεπτικιστής, μετά από διερεύνησή της για μια περίοδο σχεδόν εξήντα χρόνων, δεν βρήκε ποτέ κάποια απάτη. Η Πάιπερ ερευνήθηκε πλήρως όχι από έναν αλλά από έξι κορυφαίους ερευνητές ψυχικών φαινομένων.

Στην Αμερική ο Ουίλιαμ Τζέιμς (William James), φημισμένος καθηγητής Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, διοργάνωσε προσωπικά πνευματιστικές συνεδρίες γι' αυτήν επί ενάμισι χρόνο. Μετά την ανέλαβε ο Ρίτσαρντ Χόντζσον (Richard Hodgson), νομικός και ψυχικός ερευνητής, ο μεγαλύτερος και πιο διαβόητος ειδικός στον κόσμο στο να ξεσκεπάσει μύθους και απάτες. Και τελικά, τον έλεγχο των ερευνών τον πήρε ο Τζέιμς Χίσλοπ (James Hyslop), καθηγητής Λογικής και Ηθικής στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια. Όλοι αυτοί μαζί έφεραν εκατοντάδες συμμετέχοντες με ψευδή ονόματα (έτσι ώστε να μην μπορούν να αναγνωριστούν από την κα Piper), μίσθωσαν ντετέκτιβς να την παρακολουθούν και υπέκλεπταν τα γράμματά της για να δουν αν αυτή είχε μυστικούς πληροφοριοδότες.

Leonore Piper

Συγκεκριμένες λεπτομέρειες

Συγκεκριμένες λεπτομέρειες

Οι σκεπτικιστές υποστηρίζουν ότι τα μέντιουμ χρησιμοποιούν εικασίες και δίνουν ασαφείς προτάσεις που επιβεβαιώνονται κατόπιν από τους συμμετάσχοντες, χάρη σε μια τεχνική που ονομάζεται «κρύα ή ψυχρή ανάγνωση».

Από τις πολλές χιλιάδες παραδείγματα που δόθηκαν στις επίσημες αναφορές για την κα Leonore Piper, μόνο ένα παράδειγμα μπορεί να δοθεί εδώ, για λόγους συντομίας, για το πόσο λάθος κάνουν οι σκεπτικιστές. Αυτό αφορά τον Αιδεσιμότατο ιερέα S.W. **Sutton** και την σύζυγό του που συμμετείχαν σε μια πνευματιστική συγκέντρωση το 1893. Και οι δύο τους ήταν, σύμφωνα με την αναφορά του Richard Hodgson, ιδιαίτερα έξυπνοι άνθρωποι. Συμμετείχαν στην πνευματιστική συγκέντρωση με την κα. Piper για να δουν αν θα μπορούσαν να επικοινωνήσουν με το κοριτσάκι τους που είχε πρόσφατα πεθάνει. Ο Hodgson έφερε και έναν στενογράφο, έτσι ώστε αυτά που δηλώθηκαν από την κα. Piper για το κοριτσάκι των **Suttons**, καταγράφηκαν και βρίσκονται σήμερα στο αρχείο της Εταιρείας Ψυχικών Ερευνών (*Society for Psychical Research – SPR*, βλ. αναφορά του Hodgson σχετικά με την κα. Piper, *Proceedings of the SPR* 1898:284-582).¹¹

Η κα. Piper μπόρεσε να δημιουργήσει επαφή ανάμεσα στους **Suttons** και στο πολυαγαπημένο τους κοριτσάκι. Οι

¹¹ Η *Society for Psychical Research* (SPR) ιδρύθηκε το 1882 και είναι ένας μη-κερδοσκοπικός οργανισμός στην Αγγλία. Ο σκοπός του είναι να κατανοήσει «τα γεγονότα και τις ικανότητες που συνήθως περιγράφονται ως ψυχικά ή παραψυχικά (*paranormal*) φαινόμενα με το να προωθεί και να υποστηρίζει σημαντική έρευνα σε αυτόν τον τομέα» και να «εξετάζει τους ισχυρισμούς για παραψυχικά φαινόμενα με έναν επιστημονικό και αμερόληπτο τρόπο.» Έτσι, «προσεγγίζει τα διάφορα προβλήματα χωρίς κάποιου είδους προκατάληψη ή προδιάθεση και με το ίδιο πνεύμα ακριβούς και αμερόληπτης έρευνας που επέτρεψε στην επιστήμη να λύσει τόσα πολλά προβλήματα, που κάποτε δεν ήταν λιγότερο ασαφή ούτε λιγότερο έντονα συζητήσιμα.» (*Proceedings of the SPR*)

πληροφορίες δεν άφησαν καμιά απολύτως αμφιβολία ότι το κοριτσάκι επικοινωνούσε πραγματικά από την μεταθανάτια ζωή με την μητέρα και τον πατέρα της.

Το κοριτσάκι επιβεβαίωσε στους γονείς της ότι συνήθιζε να δαγκώνει κουμπιά. Αναγνώρισε τον θείο της Φρανκ και έναν φίλο που είχε πεθάνει από έναν όγκο στον εγκέφαλο. Ανέφερε τον αδελφό της με το χαϊδευτικό του όνομα. Ανέφερε για τον πόνο στον λαιμό της και την παράλυση της γλώσσας της πριν τον θάνατό της. Ανέφερε επίσης την κούκλα της Ντίναχ, την αδελφή της Μάγκι και το αλογάκι παιχνίδι της. Τραγούδησε επίσης δύο τραγούδια που συνήθιζε να τραγουδάει. Οι **Suttons** δεν είχαν καμιά αμφιβολία ότι είχαν έρθει σε επαφή με το κοριτσάκι τους και ήταν ιδιαίτερα χαρούμενοι όταν τους καθησύχασε: «Είμαι χαρούμενη ... μην κλαίτε πιά για μένα».

Αρχικά, υπήρχε μεγάλη κριτική και σκεπτικισμός για την κα. Piper ως μέντιουμ. Αλλά όταν οι πληροφορίες και τα μηνύματα από την μεταθανάτια ζωή ήταν τόσο σταθερά ακριβή επί πολλά χρόνια, τελικά ακόμη και το δεύτερο πιο δύσπιστο μέλος της SPR, ο Richard Hodgson, παραδέχθηκε επισήμως ότι η κα. Piper ως μέντιουμ ήταν γνήσια, και αναγνώρισε ότι οι πληροφορίες έρχονταν από νοήμονα όντα της μεταθανάτιας ζωής.

Η ηγεσία της SPR περίμενε από τον Richard Hodgson να δυσφημίσει την κα. Piper όπως ο ίδιος είχε προσπαθήσει να δυσφημίσει όλα τα καθιερωμένα μέντιουμ, συμπεριλαμβανομένης της αποκρυφίστριας Μαντάμ Μπλαβάτσκι και της Eusapia Palladino. Η SPR τον είχε ειδικά επιλέξει και τον έστειλε να ερευνήσει την κα. Piper από τα πολύ πρώιμα στάδια. Προτού να πάει να την ερευνήσει, ο ίδιος είχε δηλώσει ότι θα μπορούσε να δείξει πως αυτή ήταν ικανή να χρησιμοποιεί κόλπα με τόση επιτυχία, ή, με βάση τα δικά του λόγια, πως η κα. Piper έπαιρνε πληροφορίες, «εκ των προτέρων με συνηθισμένα μέσα, όπως έρευνες από βοηθούς και πληροφοριοδότες».

Μια Απίστευτη Δοκιμασία

Όταν όμως ένας από τους φίλους του Hodgson, ο **George Pellew**, πέθανε ξαφνικά στην ηλικία των 32 ετών, άρχισε μετά τον θάνατο του να μιλάει διαμέσου της κας Piper, όταν αυτή ήταν σε ύπωση. Ο Hodgson ήταν τώρα στην εξαιρετικά ιδιαίτερη θέση να ρωτήσει τον πεθαμένο φίλο του εκατοντάδες ερωτήσεις για την σχέση τους. Πάνω από πέντε χρόνια η κα. Piper —ή πιο σωστά ο **George Pellew** μιλώντας διαμέσου της— απάντησε στις πολλές ερωτήσεις του σωστά.

Κατά την διάρκεια αρκετών μηνών ο Hodgson έφερε στην κα. Piper πάνω από 150 συμμετέχοντες στις πνευματιστικές συνεδρίες. Μόνο τριάντα από αυτούς γνώριζαν τον φίλο του George Pellew ενόσω ήταν ζωντανός — οι άλλοι δεν τον είχαν ποτέ συναντήσει. Ο **George Pellew** μπόρεσε, από τους 150 συμμετέχοντες, να αναγνωρίσει σωστά και τους τριάντα συμμετάσχοντες που γνώριζε. Οι περισσότεροι από αυτούς κάθονταν και μιλούσαν και αναθυμούνταν τα παλιά με τον **George Pellew**, που μιλούσε διαμέσου της κας Piper, σαν να ήταν ο ίδιος εκεί αυτοπροσώπως με το υλικό σώμα του.

Αυτές οι συναντήσεις ήταν τόσο εντυπωσιακές που ο Richard Hodgson έγραψε στην αναφορά του εξηγώντας λεπτομερώς γιατί έκανε λάθος στις προηγούμενες του αναφορές και ότι τώρα έχει παραδεχτεί ανεπανόρθωτα την ύπαρξη της μεταθανάτιας ζωής και την επικοινωνία του με τους πεθαμένους.

Ο σκληρός σκεπτικισμός του Richard Hodgson τον είχε οδηγήσει να διαπράξει μερικές από τις πιο φρικιαστικές γκάφες στην ψυχική ιστορία με το να δυσφημεί ξακουστά μέντιουμ. Αλλά αυτές τερματίστηκαν με την κα. Piper. Επαλήθευσε πλέον την ύπαρξη της μεταθανάτιας ζωής, λέγοντας:

«Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να δηλώσω ότι έχω κάποια αμφιβολία, παρά μόνο ότι τα κύρια «άτομα επικοινωνίας» που έχω αναφέρει στις προηγούμενες σελίδες, είναι πραγματικά οι προσωπικότητες που ισχυρίζονται ότι είναι, ότι έχουν επιβιώσει από την αλλαγή που καλούμε θάνατο και ότι έχουν

επικοινωνήσει άμεσα με εμάς που καλούμαστε ζωντανοί, διαμέσου της κας Piper, ενόσω ήταν σε ύπνωση». (SPR Proceedings, Vol. 13, 1898, H.10)

Αυτό ήταν τελείως εντυπωσιακό. Επρόκειτο για κάποιον που η πρόωρη του ανωριμότητα, η σχετική ανικανότητα του και η απειρία του είχαν βοηθήσει να καταστρέψει την αξιοπιστία δύο διεθνών μέντιουμ (της κυρίας Μπλαβάτσκι και της Eusapia Palladino), στα οποία δεν είχε αφιερώσει χρόνο για πλήρη διερεύνηση. Όταν όμως διερεύνησε την κα. Piper, παραδέχτηκε την μεταθανάτια ζωή, επειδή τα σταθερά και ακριβή αποδεικτικά στοιχεία μετά από τόσα χρόνια, δεν ήταν δυνατόν να τα διαψεύσει.

Επίσης ο James Hyslop, καθηγητής Λογικής και Ηθικής στο Πανεπιστήμιο Columbia, ένας σκληρόκαρδος σκεπτικιστής, που για πολλά χρόνια διέδωσε σημαντικά την αντι-πνευματιστική προπαγάνδα, τελικά παραδέχθηκε την γνησιότητα της κας Piper ως μέντιουμ. Ίδρυσε μάλιστα και την «Αμερικανική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών» (*American Society for Psychical Research*) και έγραψε επτά βιβλία σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία για την μετά-θάνατον επιβίωση:

<i>Science and a Future Life</i>	(Επιστήμη και μια Μελλοντική Ζωή), 1906
<i>Borderland of Psychical Research</i>	(Παραμεθόριος Περιοχή Ψυχικής Έρευνας), 1906
<i>Enigmas of Psychical Research</i>	(Αινίγματα Ψυχικής Έρευνας), 1906
<i>Psychical Research and the Resurrection</i>	(Ψυχική Έρευνα και η Ανάσταση), 1908
<i>Psychical Research and Survival</i>	(Ψυχική Έρευνα και Επιβίωση), 1913
<i>Life After Death</i>	(Ζωή μετά τον Θάνατο), 1918 και
<i>Contact with the Other World</i>	(Επαφή με τον Άλλο Κόσμο,), 1919

Στο *Life After Death* (1918) έγραψε:

«Θεωρώ την ύπαρξη πνευμάτων ως επιστημονικά αποδεδειγμένη και δεν πιστεύω πλέον πως οι σκεπτικιστές έχουν οποιοδήποτε δικαίωμα να μιλούν για το θέμα. Οποιοσδήποτε δεν παραδέχεται την ύπαρξη πνευμάτων και την σχετική απόδειξη, είναι είτε αμαθής είτε ηθικά δειλός. Του δίνω ελάχιστη σημασία και δεν προτίθεμαι πλέον να συζητήσω μαζί του, με το να υποθέτω ότι αυτός τάχα ξέρει κάτι για αυτό το θέμα».

Ένα Υπέροχο Μέντιουμ Υλοποίησης

Η Έλεν Ντάνκαν (Helen Duncan) (στην φωτογραφία) ήταν ένα υπέροχο μέντιουμ υλοποίησης από την Σκωτία και μια από τις πιο σημαντικές γυναίκες στην ψυχική ιστορία. Κάποτε μια ομάδα μάγων με επικεφαλής τον Ουίλιαμ Γκόλντστον (William Goldston)—ιδρυτή της «Λέσχης των Μάγων» – διεξήγαγε μια πειραματική πνευματιστική συνεδρία με την Helen Duncan. Κατά τη συνεδρία, ο Goldston και οι συνάδελφοί του έμεναν κατάπληκτοι, όταν ένας πεθαμένος φίλος τους, ο μάγος "Μεγάλος Λαφαγιέτ" υλοποιήθηκε μέσω της Helen Duncan και μίλησε σε αυτούς με την ίδια του την φωνή. Ο Goldston έγραψε μια αναφορά σχετικά με το γεγονός στο περιοδικό *The Psychic News* (Ψυχικές Ειδήσεις) στο οποίο επιβεβαίωσε ότι το μέντιουμ Helen Duncan ήταν γνήσιο και ότι κανένας μάγος δεν θα μπορούσε με κάποιο τρόπο να αναπαραγάγει τα φαινόμενα που αυτός και οι σύντροφοι του μάγοι είχαν ζήσει με την Helen Duncan.

Helen Duncan

Ένα Πείραμα Ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος (EEG)

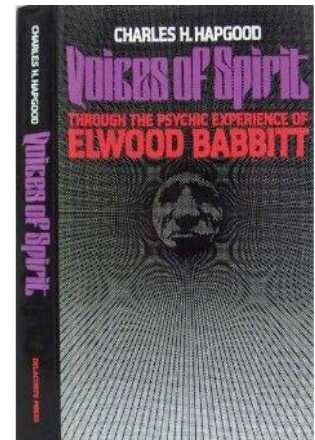
Στο Μέντιουμ Elwood Babbitt

Ο Αμερικανός καθηγητής Τσαρλς Χ.Χάπγκουντ (**Charles H. Hapgood**) αναφέρει στο εξαιρετικό του βιβλίο *Voices of Spirit* (Φωνές του Πνεύματος, 1975) ότι έκανε ένα ηλεκτροεγκεφαλογράφημα (EEG) στο μέντιουμ Έλγουντ Μπάμπιτ (Elwood Babbitt), όταν αυτό ήταν εκτός ύπνωσης, ενώ ακολούθησαν και άλλα EEG την στιγμή που ο

νους του Babbitt υποτίθεται ότι είχε καταληφθεί και ελεγχόταν από τρία διαφορετικά πνεύματα της μεταθανάτιας ζωής, θέλοντας έτσι να εξετάσει αν το πρώτο EEG και τα άλλα θα ήταν διαφορετικά.

Τα EEG καθενός από τα τρία πνεύματα βρέθηκαν να είναι εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους, και διαφορετικά επίσης από το EEG του Babbitt εκτός ύπνου. Ένας ειδικός για EEG, ο Δρ. Bridge, που ανέλυσε όλα τα EEG, παρατήρησε ότι τα EEG ήσαν χαρακτηριστικά ατόμων διαφορετικής ηλικίας και δεν θα μπορούσαν να ανήκουν σε ένα άτομο.

Ο **Hapgood** αναπαράγει τα διαγράμματα των EEG στο βιβλίο του (1975: 224-227) όπου περιγράφει το εντυπωσιακό πείραμα και δίνει πολλές άλλες πληροφορίες για σχετικές μελέτες.

Οι επτά τομείς επιστημονικής έρευνας για τα αποδεικτικά στοιχεία της μετενσάρκωσης που αναφέρθηκαν παραπάνω, είναι μόνο λίγοι ανάμεσα σε ένα τεράστιο αριθμό πειραμάτων και ερευνών που όλα μαζί περιλαμβάνουν σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία. Περισσότερες σχετικές πληροφορίες μπορούν να βρεθούν στο βιβλίο του Victor J. Zammit: **A Lawyer Presents the Case for the Afterlife (Ένας Δικηγόρος Παρουσιάζει την Περίπτωση για την Μεταθανάτια Ζωή)**.

Παρακάτω δίδονται μερικά πρόσφατα βιβλία από επιστήμονες, ψυχολόγους, δημοσιογράφους κλπ. με επιχειρήματα υπέρ της ζωής μετά τον θάνατο.

Greyson Bruce - After_A Doctor Explores What Near-Death Experiences Reveal About Life and Beyond (afterlife 2021)

<https://www.amazon.com/After-Doctor-Explores-Near-Death-Experiences/dp/1250263034>

Fontana David - Is There An Afterlife _ A Comprehensive Overview of the Evidence (2005)

<https://www.amazon.com/There-Afterlife-Comprehensive-Overview-Evidence/dp/1903816904>

Fontana David - Life Beyond Death _ What Should We Expect (2009)

<https://www.amazon.com/Life-Beyond-Death-Should-Expect/dp/1906787085>

Proof of Heaven: A Neurosurgeon's Journey into the Afterlife (2012)

<https://www.amazon.com/Proof-Heaven-Neurosurgeons-Journey-Afterlife-ebook/dp/B008AK8FHM>

Schwartz Gary - The Afterlife Experiments _ Breakthrough Scientific Evidence of Life After Death (2002)

<https://www.amazon.com/Afterlife-Experiments-Breakthrough-Scientific-Evidence/dp/0743436598>

Newton Michael - Memories of the Afterlife _ Life Between Lives - Stories of Personal Transformation (2009)

<https://www.amazon.com/Memories-Afterlife-Between-Personal-Transformation/dp/0738715271>

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Αυτό που μπορεί να ειπωθεί ως συμπέρασμα είναι ότι:

*«Υπάρχουν περισσότερα πράγματα στον κόσμο
από ό, τι σειρευόμαστε,
οποιαδήποτε φιλοσοφία και αν έχουμε».*